

Vladykyně v Solčce

obsahovalo dvůr s tvrzí, ves s dvory kmetními, plathy a podíl práva podacího ve Všebořsku. Vším vládlo koncem 13. a začátkem 14. věku více vladyk společně; rodové jejich jméno bylo Studlové ze Solčky. R. 1323. jmenuje se tu Bořita ze Solčky, po němž tu pan Jěšek Studl ze Solčky. Měl syny Mikuláše a Jemě. Ti se o zboží rozdělili: Mik. si vzal půl dvora a tvrze s posemkou; půl vsi s Dvory kmetními, půl mlýna v Kobyčce, též slul podtvrzím, v Litkovicích dvůr kmetí a plat dvou kop grošů, v Jantově dvůr kmetí s příslušenstvím, na čemž 1. října r. 1380. napsal své manžel. Dorotě 80 kop. Bratr Jemě dostal druhou od všeho polovinu v Solci, Jantově, 2 dvory kmetí s plathy, posemkou a j., velký rybník, 2 menší, 4 koně k orbě, krav šest. R. 1409. oženil se s Žofí, vdovou po p. Petru z Hartemberka na Kosti, napsal jí věno při deskách zemských, 250 kop na svém díle. Oba bratři přispívali v letech 1410-1415. ke kolátoře Všebořské. Mikuláš zemřel r. 1437. R. 1427. byla fara v Solci již při vyznamení husitském, ale přece dosadil sem Mikuláš výše řečený kněz Řehoř, Katolického. Pozůstalý Jemě chtěl se zmocniti dědictví po bratru, ale jelikož řádně neprokázal právo, připadlo dědictví vnukovi Janovi Kunešovi z Konojeda. Tjž zemřel r. 1454. a zboží vrátil král Ladislav pro p. Bohuňka a Čerňka z Klínštejna. Jemě Studl ze Solčky napsal svůj podíl výše naznačený — se vším ve 400 kopách dluhu dcéři své Kateřině. Ta však již 4. března postoupila zboží své druhému choti panu Mikuláši z Leskovce; pouze dcéři Elišce z prvního manželství s p. Prokopem Bervikem z Malešic vyhradila roční plat 6 kop. R. 1449. stala se mniněná dcera Eliška chotí p. Jiřího Vojtěcha z Levlé. Dcera Jemě Studla ze Solčky Kateřina, chotí p. Mikuláše z Leskovce, nedostala statek Chlumín a Litkovic, o němž se ucházela r. 1460., ani potom muž její statek samotného Chlumína; byli mnoho zadluženi. Potom připadl Solčec sirotkám-dědicím

po p. Jindřichu Hrzánovi z Řepína, jímž tu císařovna Barbo-
ra, choť vladaře Zikmunda, rozličné jistoty a podily karmčila.
O osudech statku Solečka dále nic přesného není známo, až r.
1513. koupil jej mocný a bohatý pán Mikuláš I. Vaněura z Řeh-
nic, pán v Sovenicích, Brodích na Bolestavsku, směnil Čereti-
ce za Ujezdec s p. Hrušovským, r. 1512. dostal kápis na 1000 kop
od Bohuše z Kunvaldu, r. 1513. Koupil Studenku od Jiřího Šellen-
berga, r. 1520. Boseně a Valečov, jakož dostal i kápisem město a
zboží Kostelec n. / L. Zeměchal r. 1527. Zboží Solečské přešlo na maje-
tek p. Petra Vaněury z Řehnic na Valečově. K němu připojeny
Přepere, Hoř. Bousov, Voškovice a Rohatsko. Po Petrovi r. 1539. zdě-
dila vše choť jeho, roz. Magdalena Berčínka z Dubé, kteráž zbo-
ží všecko do roka poskyla pro dluhy. Věřitelé byli p. Jan Zylvar
z Pilníkova, Vác. Hrázn z Harasova na Ctěnicích, Jiří Procek z
Četna na Vinařicích, Jan Myška ze Žluníc na Horosedlích.
Ježto nebyli ani částečně vyplaceni, ujali se všeho majetku:
Solec a Soleček, oběma dvory, mlýn v Kobčici, kerčmou a podacím v
Hrubém Solci, dvorem v Litkovicích, vesnice Hoř. Bousov, Přepere,
Voškovice, Rohatsko, Suchovice, Žantov, mlýn pod Žantovem -
a sice pro paní vdovu Magdalenu z Řehnic. Ta se však všeho
dědictví vzdala a její nástupcem stal se p. Jiří Vaněura z Řeh-
nic a na Valečově, jež dluhy splatil a kolem r. 1553. zemřel.
Po r. 1554. dostával pivovar v Solečku týdně sud „řidkého piva“
z pivovaru na Valečově.

q. 1555. Jiřího syn p. Václav Vaněura z Řehnic, na Valečově, Klm-
sku a Solci zdědil zboží odevro ale bez Bousova, Přepere, Vošto-
vic a Rohatska. Obnovil hvoz na Solci, kdež se pak říkalo „Nový
Solec“. Měl nejprv za choť sl. Annu Dačickou z Barchova, podruhé
Annu, dceru Mikul. z Rachtburka. Měl 3 syny: Tristrama,
Jiříka a Jana; při smrti otcově byli nezletilí. Poměnicí jejich
Adam a Hlynek prodali Solecko r. 1561. bratřím svým Mikulášii
a Fridrichovi. Ti se dne 2. ledna 1562. navzájem rozdělili: Mikul.
dostal Litkovic, Dobrou Vědu, Zalkopanou s Branžicí.

Fridrichovi připadl zbytek: Solec vrx ve své obhradě a navězení, oba dvory Malý a Velký Solec s příslušenstvím v ceně 1100 kop, dále mlýnský podhraní nad Kobířem, pivovar se studnou a kvačnou, mlýn pod Žantovem a více.

Ve vsi Soleci bylo 6 lidí na robotu, platili ročně 6 kop 27½ gr. 12 slepic, na jiné roboty 12½ dne, brhat 1 ráhon konopí. V Suchrovicích lidí 8, platit 6½ kopy, 28 grošů, 5 peněz, 26 slepic, roboty na jiné 17 dní, sejt cibuli a rýž jedou ráhon, hnoje vozit 5 řad bez čvrti, odvést 5 vozů sena.

Ze Žantova 12 lidí, platu 11 kop 22 groše, 4½ peněz (feníků), slepic 31, ráhny 34 dní, 1 kvač. -- Rybníky na výrost: Rasocháč na 60 kop násady tříletého plodu, Brůdek na 30 kop, orba na 500 kop. -- Rybníky na výtah: Zlato kování na 20 kop, dolení na 60 kop, Suchrovský na 40, Lumendavský na 22, Tětinák pod Rasocháčem na 15, Farářský na 30, Vaček na 5, vše na 930 kop. -- Lesy u Solec: Velká a Malá Pláň, Luhý, kus Malé Hle, U Čihadla, Hluček, kněžská Velká Leč, nad rybníkem Farářským, Háčky, Vostrovce nad Suchrovici, Dlouhý důl, Nad pivovárem, Hodkiv důl, hájek "Hrádek", Kaliště hraničí s pozemky Malobratřickými, Kněžská stejn, Háč pod hostelem (asi bývalá bačutnice) Lišník nad Rasocháčem, Vražidla, Přepě. -- Po Fridrichovi následoval syn Jan r. 1579. a matky Markéty Pečingerové z Bydčína, sídlem na Hrnšku, a na Solec dojížděl; byl surový voják, známý po celém Boleslavsku. Byl dvakrát ženat: poprvé se sl. Annou ze Štěpnic, podruhé s vdovou Marií ze Sálbachu a zůstavil 5 synů: Bedřicha, Viléma, Markvarta, Jindřicha a Zikmunda. † r. 1616.

R. 1616-1621. na Solecku pan Mikuláš Vilém Vančura z Řehnic. Potom následovali další jeho potomci až k letopočtu 1651, kdy posledním držitelem zboží na Solecku byl p. Zikmund Vančura z Řehnic. Hned na to r. 1652. přešlo celé zboží na hraběcí rodinu Waldštýn-Vatemberskou.

Povětrnost a úrodnost.

Na počátku r. povětří mírné, slabé mraziky, dne 3. prudká chumelice ale sníh sešel. Slabé mraziky až do 7. Rdy večer prudká vichřice. Dne 9. obleva s olhkým sněhem; dále chladno, až 13. a 14. skoro celé ty dny přišlo. 15. Krásný skoro jarní den, Rdy právě pohřeb býv. říšsk. poslance pp. Josefa Düricha. Jakk panětihodný byl jeho všecken život, však při tom skromný a stichý, tak důstojný a klidný byl jeho odchod do končin věčných. Dostavila se nejlepší společnost všech politik. stran a odborů, jež ústy svých vynikajících předáků projvíly respektu hold sverchované, úcty a ocenily dle různých oborů jedinečné zásluhy velkého zesnulého. Jeho světlá stopa stane se kvalitým vzorem všem říjícím, aby následovali příkladu, jenž po věky bude ctí a chloubou naší domoviny a všeho národa československého. — Dále dne 16. - 21. nezdravo, mlhavo a deštivo: chřipky a kašle. Vyklikel se rybníčků u čís. 12. Ku konci ledna větrno a mrazky, časté chumelice. 9. měs. února od počátku až do 14. mrazivo a větrno. Jorácena stará prosehlá lípa u osad. rybníčka, káž jedna u hřbitovní ady a třetí u rybníčka pod stodolou p. Václ. a Frant. Horákových. Dne 17. obleva a dešt. Dále studeno s mrazky do 26. Rdy dešt a tepleji. Dne 27. 1/2 poprvé oval se v zahradě p. Švarcové hlas jtkavca severního. Též přiletěli strívání; potom chladněji, ale 5. III. teplo a jasno; ukázaly se čičky. Dále až do 13. průměrná teplo a větrno. 14. Dešt se sněhem; pak vyjasnění a tepleji; počíná se s přípravou k jarní setbě; ke konci března a počátkem dubna plně se seje. Pak skoro po celý duben povětrnost špatná: ustavičné přepřátky, větry a chladno, takže se jarní setba značně na některých pozemcích opozdila. Ku konci dubna přiváno; dne 30. v noci velký dešt i dále v květnu mlhavo, chladno a deštivo. Dále v květnu pěkně teplo až k 12. 13. a 14., kde padal sníh a při tom velice chladno. Je obava o sklázu ovoc, jelikváž stromovi krásně a plně kvělo; od 15. do 23. velmi pohodlná povětrnost; dokončuje se všechna polní práce.

Počátkem června pěkně a teplo jako koncem května. Dne 5. 11. a 13. června dešť, mezi tím pěkně a teplo, též 18. 21. a 27. i 28. dešť a pošmorneno, mezi tím většinou teplá pohoda, takže až polní úroda následkem velmi studeného dubna a částečně i května zakolísala a prořídla, šolíkům i jetelům a trávy na lukách, přece velmi výhodnou pohodu koncem května a počátkem června, hlavně teplými a častými dešti znamenitě se zlepšila, ovlašně pšenice pozoruhodně zhoustly a v jařin ovlašně ječmeny hojně přisadily. Rovněž i řepy pěkně se zlepšily. I pšeniny učinily patrný pokrok. Začátkem července horký, dne 3. vydatný dešť, přepřásky až do 6. Od 7. m. čce teplo a jasno, dne 8. odpo. bouře s deštěm, pak velmi pěkně do 14., Rdy bouře s deštěm. Pak pohoda do 18., Rdy deštivo a mlhavo. Obilí nakobající zruho místy polehlo, zolašně pšenice. Dále pěkně a teplo, dne 24. prudký dešť, též 28. deštivo. Vše do bě všude se pilně seče obilí, žito o něco dříve posečena se pilně svážeji, dobře suchá, namore vytrásal a susil se panenský jetel. Vše je celý průběh žni velmi pohodlný, ježto pěkné a teplé počasí dodržuje; žně je letos i průměrně dobrá. Počátkem srpna přílišně vedro přes +40°C. až 43°. Dne 3. jano bouře, však dešť od kněžmostu R severozápadu, kde se pilně sváželo. Od 4. do 12. velká tepla, 13. bouře s deštěm, pak pěkně až do 19., Rde mírně deštivo. Další častější deště dobře prospěly orbě, rovněž řepě, bramborům mladým jetelům a lukám; po 23. častě i větší deště, takže tu a tam abylé osy narůstaly. Po 26. opět jasno a teplo - až do 9. září. Semínka a směsky krásně se sušily. Dne 10. dopol. dešť, odp. jano. Dále pohoda s menšími přehánkami 16. a 19. až do 23., Rdy celý den značný dešť, pak i 25. prudký dešť. Odtud až do konce měsíce pěkně, jano chladněji. Potom až do 4./10. jasno, 5. deštivo, dne 6. a 7. pošmorneno, dále mírně, až 11. tuhý mráz. Dále až do 20. sucho a chladněji, jen 16. R večer dešť R. Dne 17. sídhravý studený čas, pak jasno a průměrně teplo až k 8. (září) listop., Rde celý den i 9. i 10. deštivo a větrno. Pak polojasno, dne 13. jano snih.

Dne 14. list. mráz - 5°C., ve stínu po celý den nerozmrzlo.

Dne 15 - 23. studeno a větrno; 21. a 23. trochu sněhu; pak mrázivo a jasno do 29., načež 30. obleva a deštivo. Dneš rase od počátku prosince mrázivo a studeno; dne 7. a 8. prudký vítr. Už do 13. přimrazky a větrno. 14. sníh a mráz; dále do 21. mrázy, pak 22. obleva, též mírněji až do 26., kde přimrazek, studené věby a mrázivo i dále až do konce roku.

Snahy vzdělávací a osvětové.

Školní děti sebraly s plným nadšením pohádku „Princezna Zlatohvězda“ o svátcích Velikonočních.

Dne 10. m. srpna přednášel p. prof. Č. Šule a mladí Poleslavé „O technické části v mlékařství“ s demonstracemi.

Dne 20. m. list. přednášel p. ř. u. V. Floderman „O historické části okresu zdejšího se zvláštním zřetelům k dějinám Solce a Malobratovic.“

Dne 27. m. list. sebrali zdejší ochotníci s dobrým výsledkem veselohru „Španělská vesnice“; před tím přednáší V. Koler o Ferdinandu II.

Dne 12. prosince (hráli) přednášel p. ř. u. K. Klutek a Litkovic o tematě: „Rodina a škola“, pak „O robotě v Čechách“.

Dne 25. pros. sebrali zdejší ochotníci lidovou hru se zpěvy „Kráška ze Slovače“ s výsledkem velmi zdařilým

Zdravotnictví.

Kolem 30. I. rozšířila se následkem velmi silného a měnivého počasí nejen u nás nýbrž i v jiných státech epidemie chřipková; nebyla tak nebezpečná jako chřipka španělská. Úmrtí následovalo v případech, kdy předružil se rápal plic nebo pohrudnice.

V měs. dubnu a květnu objevila se ve více případech choroba - rápal slepého střeva v širším obvodu. Zde rozemohli se: slečna Mařenka Žofková, p. Řiž. Novotná - zemřela, p. Ladislav Bzdilík, v Malobratovicích Josef Komárek, roln. syn, v Žijovce chasník Jos. Beneš.

Úmrtí.

- Dne 12. / I. zemřel na Klášterce bývalý ríšský poslanec p. Jos. Dürich.
2. / 5. zemřela v nemocnici Mladoboleslavské zdejší sousedka paní
Križana Novotná nápadem slép. střevar ve věku 43 let.
23. / 8. zemřela zde p. Marie Novotná, výměnkářka, sešlosti
věkem se stáří 83 let.

Stavby.

Počátkem ledna začal stavěti p. konsul v Lotyšsku zdejší rodák
p. Jos. Košek lednici v nového koupeneho hostince „U Špinů“.

Dne 10. / I. začal se vyklízeti rybníček u p. J. Bradlika, aby
se mohla provésti nutná oprava, ta vykonána v. měs. srpnu a to
hlavně prací betonářskou.

V druhé polovině srpna a začátkem září provedena ve
zdejší škol. budově větší oprava na vnějšku budovy, na
oknech a dveřích, jakož i učiněny nutné přípravy pro
osvětlení elektrinou.

Přestavěna část hostince p. konsula Jos. Koška, dosta-
věna lednice, místnost pro kotel na korbid k účelům osvět-
lovacím, záchodky, koupelny, nové žaby střešní a j.

P. obec. starosta Prjkl Stan. prováděl menší křové opa-
vy na hnacím kole mlýnském.

Změny majetkové a bytové.

Z čís. p. 1. v Solci odstěhovala se p. M. Špinová s rodinou
do čís. 22. a vede tam hospodářství a živnost hostinskou.
Majitelem celého objektu je p. Jos. Košek, konsul naší Re-
publiky v ruské pobaltické republice Lotyšské.
Nájemcem hospodářství v čís. 1. stal se p. Bradlik Lad., rolník.

Na Solčenu do domácnosti ob. starosty p. Stan. Prjkle
přesídlila z Kněžmosta jeho choť p. Fan. Prjlová, rodem
Burijánková.

V bytu p. Tříška J. č.p. 17. v Solci sdružují se od měs. dubna r. 1927. manželé Čihulkovi, příbuzní.

Zprávy různé.

Dne 26./4.27. slavil zdejší obec. starosta p. Stan. Prýl svůj sňatek se sl. Fanníškou Burijánkovou z Křečmostu, k čemuž dostalo se novomanželům velkých blahopřání.

U penzisty n. n. V. Kotka byla v měs. srpnu návštěvou dcera Anuška, provdaná v sabském městě Skoplji na p. Karla Kordu, majitele realit a obchodníka se stavebními hmotami.

V měs. červenci přelétl slavný amer. vzduchoplavec Lindberg Atlantický oceán ve směru Nový York - Brest v západní Francii. První tuto velmi odvážnou a nebezpečnou cestu vykonal za 31 dní, přistál na moři asi 2 km od břehu mořského před přístavem v Brestu a doplaval se k pevnině na karčíkovém skládacím člunu. Byl všude v západní Evropě nadšeně oslavován.

Dne 7. měs. srpna byl v Ml. Boleslavi u příležitosti krajské výstavy pořádán "Dürichir den", k němuž sjelo a sešlo se značné množství jeho ctitelů a různých osvětových a odborných korporací, kteří světlé památce jeho vzdali čestný a slavnostní hold u přítomnosti celé pozůstalé rodiny a příbuzenstva.

Dne 2. m. srpna šel od pozemků "Na horách" dle pozorování až od Mužského přes Branžez a Suchrovce k Solčsku a dále k Liskovicím pruh asi 1/2 km dlouhý motýli bělášku v množství značných tisíců. Podobný nevidaný jev objevil se dle novinář. zpráv i u Berouna a Pelhřimova.

Dne 16./10. konaly se zde obec. volby, kde jednosvojně a podáním jednotné kandid. listiny zvolen opětně starostou dosavadní osvědčený samosprávný pracovník p. Stan. Prýl.

Dne 19. m. pros. byl p. Vladimír Cidlinský, právník, promován na staroslavné koleji Karlově v Praze doktorem veřejných práv. Je synem někdejšího rodáka p. Václ. Cidlinského, majitele závodu kožedělnického v Praze, kde se i promovavý narodil. Děd tohoto byl čeledínem ve dvoře na Soléčku.

Škoda, že se k této radostné chvíli nedočkal.

Rok 1928.

Doplnek části historické.

R. 1583. jmenuje se p. Vác. Vaněk Vančura z Řehnic na Vel. Solci v Riegrově „Slovniku naučném“ v čl. Vančurové z Řehnic. Týž pojal za manželku nejpro p. Dačickou z D-archova, podruhé p. N. z Rachumberka. I první paní měl syna Tristama, jenž koupil Lhotice. I druhou nplodil syny Markvarta a Jiřího. Markvart ráhy zemřel a Jiří poal se pak na Studence, na Vel. Solci a Přivorech. Byl muž na slovo vrachý, měl účast v důležitých jednáních veřejných, byl berníkem a krajským mustřerem, též potřebován v komisích a poselstvích královských. R. 1591. dal obnoviti chrám v Hrnstku a poříditi velký zvon. Na majetku svém velmi dobře hospodařil a k podaným choval se pládně a dobořivě.

R. 1527. p. Mikuláš Vančura z Řehnic, na Valečově, Hrnstku, Hrubém Solci a t. d. dal polovinu Valečova synu Jiřímu, od něhož pro dluhy přešel v druhé polovině 16. věku na pana Viléma staršího z Malovic na Andělské nahradě, a tento postoupil svůj díl r. 1590. panu Václavu Homutovi z Harasova. Věra pro potvody berní zbavila královská komora p. Viléma jeho dílu a prodala paní (r. 1593.) Marketě Kaplířové z Řehnic.

Povětrnost - úrodnost.

Počátkem měs. ledna povětrnost mírnější, ale měřivá. Do 4. ledna slabší mrazy, pak obleva, 9. a 10. přimrazky, 11. značné kání a mlhy. Katastrofální povodeň v Londýně, kde škody miliardové. V Bratislavě veliké nebezpečí nátop při obchořtu ledu. Potom slabší mrazky do 16., na to obleva. Dále sněží a přimrazky až do 2/II., kdy prudký déšť se sněhem.

Mrazky až do 6., kdy celý den sněžilo, následují přimrazky, pak sněžilo, větrno, přehánky s deštěm a sněhem, dne 16. prudká vichřice, větrno a mrazivo, 19. obleva, pak celý únor chladno až do 2. března, kdy se oteplilo a pak jasné pěkné dny do 8. 1/II., kdy celý den sněžilo. Sněživo a mrazivo do 11., načež 12. obleva a teplo. Potom mrazivo a studeno až do 21., kde i 22.

veliká vichřice, poškozeny střechy, vyvráceno a spřecááno mnoho stromů v lesích a zahrádkách. Postěji chladno a větrno, až dne 26. 1/III.

velmi jasný a teplý den. Začaly hojné přípravy k setí, které se dobře daří, ješto je půda dostatečně promrzlá a korigpá se.

Dále přiměřeně teplo a jasno, až 29. deštivo, pak mráz -3°C , však hned dne 31. oteplení a jasno. Počátkem dubna chladno a větrno,

6. silná bouře, po ní ochlazení, až 12. pěkný a teplý řádoncí déšť.

Pak ochlazení, dne 17. prudký déšť se sněhem, jenž vířdy kůstal přimrazlivý. Dále mrazivo a jasno, až 28. teplo a jasno, pak 30. dopob. déšť,

odp. teplo a jasno; potom stále teplo a příjemno, až 4. a 5. Května citel-

ně chladno a větrno, pak 7. a 8. se oteplilo. Vsaň brzy se ochladilo a dne 11. při nichu silný mráz, který způsobil veliké škody. Všicko

osení i stromové velice uspělo, ořechy ovrnaly nadobro a nasmírně poškozeny pšeniny, které vůbec jaskoz i obilniny skoro jaskale

mrazivou povětrností velmi značně poškozeny. Pak ještě chladno až teplo 18. a 19. teploji. Dne 20. přepřistky a slabá bouřka po poledni.

Další pohoda ve dnech až do 25. poněkud škody napravila, ale již

25. deštivo a chladno, než 26., pak až do 31. teplo, čímž osení se značně zlepšilo. Dne 2.-6. studeno a jasno, načež 7. večer déšť a velmi

pěkné teplo.

Dále průměrně teplo a jasno, kolem 15. počaly senosiče, letos chudší než v jiných letech následkem skoro trvale chladné povětrnosti. Od 14. jasno, ale velmi chladno; ráno dne 17./6. pouze $+5^{\circ}\text{C}$. Od 18. přehánky a chladno; 21. bohatý déšť, pak pěkně teplo. Silně se seče a snívá. Potom stále pohoda tepla, až 2. a 3. $+36^{\circ}\text{C}$. Dne 4. bouře a déšť od rána; pak teplo a jasno. Dne 9./7. - 12./7. velká parna, ale noci chladné. Následkem velkých parou ukazuje se škody na obilí - rno především usychá a svedká, přeminy uoychají, v písčítých půdách železy uschly. Všecka místa se špatnou sportimou (šuba, skalista) se na úrodě prokazují a řepy vadnou. Hojný, teplý déšť velice žádoucí. Od 13. - 16. velmi horho, v noci 16. bouře a déšť. Do 24. velmi teplo, v noci téhož teplý déšť. 25. pomračeno a teplo. Již se sečou říba a ječmeny. Dále tepla, 31. bouře a déšť, dne 2./8. chladno, 3. v noci déšť, 4. ráno chladno, 5. v noci bouře a hojný déšť. Obilí se seče; dne 6. - 10. jasno a velmi teplo, kř 13. - 15. Rdy večer bouře a hustý déšť, který velice prospěl. Dále 16. teplo a jasno, až dne 26. bouřka a kroupy. Do 28. úplně po žních. Dále jasno ale chladněji; pak dne 29./8. - do 10./9. - kdy odfrůtne bouře, déšť a vítr. 11. pomračeno a teplo; následuje příjemnější počasí až do 21. Rdy v noci déšť. Pak pomračeno a chladněji. Dne 24. poprchává celý den; chladněji. Podobné počasí trvá dále. 25. Počasímno, často přepřšky - chladno. 26. Jasno a chladno. Podzimní setba kůže se provádí, ješto poromky od parného léta jsou přeschlé a přes menší některé deště půda dostatečně nepromokla. Před setbou nezbytno vícekrát válet a vláčet.

Úmrtí:

Dne 5. m. ledna zemřela v Solci paní Alžběta Zajícová, matka
nedejšího osadního starosty p. Václ. Zajíce.

Dne 17./6. zemřel v Pánu p. Václav Novotný, výměřkář u svého syna
p. Josefa Novotného, ve stáří 83 roků.

Sňatky:

14. / I. 28. sňatek p. Frant. Šmída, rolník v Solčkov, se
slečnou Annou Majsnerovou, dcerou rolníka p. Václava
Majsnera z Malobratřic.

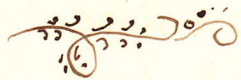
10. / VII. pan Stanislav Žďánský, rolník ze Solce, syn p. Anny
Žďánské, vdovy a rolnice v Solci, se sl. Annou Vignerovou,
dcerou kovářsk. mistra p. Václ. Vignera ze Zantova.

Snahy osvětové a kulturní.

4. / III. paní Lidmila Žofková, ředitelka dívčí měst. školy v Rakově
přednášela velice poutavě a zajímavě na téma „Rodina a stát.“
11. / IV. p. Vác. Flodрман, spr. škol. ve Lhoticích, měl pro ni téma
„O Masarykově“, druhé téma „Zdravotnictví a odějná bytost.“
18. / III. p. M. H. dr. Fr. Řetovský, obood. lékař v Třebuzmostě, velmi
poutavě a přístupně probíral téma „O narkotických
nemocích, poraněních, zlomeninách, spáleninách a p.“
8. / V. hrálý škol. divky s pěkným zdarem divadlo „Krákonoš
a knože Halous“.
6. / VII. Veliký tábor lidu na Mlýšském, kde čítáno přes 12.000
účastníků. Na hůře přednášeli: úvodní velmi přílehlavé
téma školní okres. inspektor p. Alois Pricha, generál
ve v. Koppe o zásluhách našeho vojska a legionáři

o naše osvobození, prof. dr. Kamil Klíma o otázce národohospodářské - (řeč svoji pro nastalou bouři nekončil).

Odpolední bouře celý krásný podzim potlačila. V pivovaru, jenž byl velmi malebně seřázen a vyšel o 1. hod. s poletra dne 6. měs. července z etnichova Jbrašitě k Bosui a Valečovu, účastnily se všechny spolky v krajích, krojové družiny, alleg. vony, selská jířda, legionáři, cystelisté a j. mimo četné obecnstvo.

Starby.

Pi. Marie Švarcová upravila stavbu pro výměnek v č. 8.

Totéž učinila pi. Anna Zdobinská v č. 7.

Pi. Marie Špínová upravila stodolu v č. 1. a chlév a chodbu v č. 22.

Pan Parík Josef č. 17. podnikl opravu klenby ve chlévě.

V měs. dubnu a Květnu učiněny zde přípravy pro osvětlování elektrinou; další však provedení vázne.

Položena též nová podlaha v jisté místnosti bytu říd. učitele.

Žměny osobní a bytové.

Rodina pi. Anny Zdobinské přestěhovala se z č. 8. v Salei do č. 20.

Manžele Čihulkovi z č. 17. v Salei přesídli do etnišského počátku října.

Rodina pension. ř. uč. V. Kotka přesídli z č. 21. do Prahy - Převrova.

131. Jd stálemu vědy lednímu pobytu přijel sem počátkem mářu adejří rodák a příslušník p. Jos. Klošek, s. č. konsul a legační rada v Rigy v republ. Lotyšské, zároveň důvěrník ministra zahraničí. Trval na místě od r. 1921. a přijmal si tu dle tamních listů tolik autority a simpatie v úřadě,

loučení s nimi bylo velmi srdečné a pohrůdlivé.
Lotyšský list všech stran tamní republiky věnoval p. konsul-
lu Jos. Hoškovi velmi velké projevy na rozloučení. Uvádá se hlavně
zásluha jeho o nejlepší vzájemný poměr domorodců k představitelům
republiky Československé, též příčné snahy jeho o rozvoj a upevnění
styků hospodářských a kulturních. (Národ. listy ze dne 23/9. 28.)
Pan konsul upravit si zde ve vlastním domě č. p. 22. po vlastním pře-
ání byt a hodlá zde trávit s rodinou hlavně každé příští léto.

Různé.

Stát italský vypravil k severní pólě v měs. květnu t. r. vzducholod'
„Itálie“ s 21 účastníky; vůdce výpravy byl generál Nobile. Cesta dařila
se bez větších nebezpečí (ve Švédsku přibrán ještě známý učenec a
polární badatel prof. Malingrön) a překážek, takže se docílilo i
dvakrát přeletěti pólů a shlédnouti tamní kraje ledové,
sněžné, do nichž skoro až k samému pólu zabíhaly mořské
divoce se vlnící mořské pruhy na způsob mořských fjördů.
Však na zpáteční druhé cestě stihla vzducholod' sněžná bouře,
lod' rozlomena na 3 díly a v každém zůstali trosčínici spadli
k zemi a víceméně se zranili, mnozí povážlivě a mnohým zho-
mery i některé úchy. Prof. Malingrön zraněním svým podlehł
a zůstavena tam jeho netvořa v ledové kotlině. V skupině I.
bylo 7 trosčíníků, a nichž generál Nobile, maje zlomenou nohu, osv-
boven švédským letadlem první. Ostatní členové spojili se částečně
se skupinou druhou. Třetí skupina Alexandriho vůbec nenale-
zena. Členové dvou prvních skupin částečně osvobození sovětským
ledoborcem „Krasinem“; skupina třetí po velice obtížném a namá-
havém hledání vůbec nevyhledána. V několika dnech vydal
se k osvobození trosčíníků švédský slavný objevitel jižní
pólů sám prof. Amundsen, jenž však přes všechno nebezpeč-
ší pátrání nikde nedostihnul a dle všech známek zahynul i se

svým průvodcům. Osud obyčejých v letových severních končinách účastníků
Dvůžné výpravy vzbuzuje v celém vzdělaném světě nejhlubší záost,
však do konce měsíce máří t. p. žádné známky života o nich nehlášený.

Ve dnech 15.-17. května v Praze velkolepý průvod rolnického lidu
při příležitosti zemské hospodářské výstavy, který vzbudil na všech
stranách pravý obdiv; k tomu všech stran projevil, že něco podobného
Praha ještě neviděla. V průvodu spolehlivě se čítalo na 100.000 lidí
(tam krojové družiny, selská jízdá, allegor. vozy, sokolové, Květinové
vozy a m. j.) i s diváky a Pražany účastno na 250.000 osob.
Myšlenka a idea rolnická skvěle tu manifestována.

Letošní zvláštnosti v přírodě.

Po celé léto od poloviny měs. června až do podzimu nebylo v obvodu kděj-
ší obce a blízkém okolí slyšeti cvrčky, ač v teplejších dnech dřív-
nějších tu a tam na stráních k jihu skloněných se ozývali.

Příčinu tohoto řídkého úkazu těžko učiti.

Rovněž je podivuhodno, že po celé léto neslyšeli jsme i zde dotazů
u mnohých v poli pracujících v širším obvodu kdějším volati
křepelky. Tento úkaz lze snad vysvětliti tím, že celice nepravi-
delná a studená povětrnost v době jarní i pozdější až do poloviny
června, kdy se střídala značnější teplota některých dní s pově-
trností přímo mrazivou, - zrazila asi křepelky na tahu
k nám, a že zůstaly v krajinách jižnějších. Alespoň ze Štý-
rka potány dvakrátě správý v časopisech, že v obvodu Mariboru,
Cilje a Ptujje vyskytlo se letos značně množství křepelky.

Rovněž z důvodu tohoto vysvětlujeme si i nepřítomnost
břichule v našich hlínovištích. Břichulka je totiž na

ulivy povětmostní mnohem choulostivější než sprášené druhy
vlaštovka a jirčička. Hnízdiště jejich v odkrytých stěnách hlinitých
hlavně červenitových růstala letos po celé léto prázna.

Zapsuje Josef Žofka.

Dne 7. I. odstěhoval se ze Solce říd. učitel v. v. Klotek Václav do Prahy.
Byl zastup. učitelem této obce v kronice. Jako řídící učitel nastoupil v
Solci r. 1884 a působil až do r. 1910, tedy se přestěhoval na obecnou škol-
ku do Bosně, kdež působil do r. 1919. - do svého pensionování. Poněvadž
v té době byla kritická situace bytová, požádal tehdejšího říd. učitele
v Solci Jos. Žofku, aby mu přenechal být ve škole, poněvadž tž bydlil ve
svém bytě v čísle 6. Místní školní rada jakož i okresní školní výbor
zároveň jmenovane vyhověl a dovolil panu říd. Václ. Klotkovi bydlet ve
škole do odvolání. Kůstoval tedy ve školním bytě v Solci 9 roků.
Byl činným ve všech místních spolcích a pracoval neúnavně. Byl jedna-
telem Spolu dobrovol. hasičů, Republ. strany a Demokracie, členem vý-
boru Besedy, divad. spolku Slavčičky, místní osvět. komise, osvět. fi-
nanční komise a tenisovní rady. Založil v Solci „Spolu dobrov. hasičů“,
„Besedu“ a „Agrární organizaci“ - a byl jmenován čestným členem těch
spolků. Byl výborným hudebníkem a jako pianista obstarával hudbu
stráňovou v Solci. S nevšední ochotou pomáhal při dětských divad. před-
stav. i osvět. předst. Psával četné články do krajských listů a ji-
ných časopisů. Byl velkým milovníkem pěstování a zvláště lesů. Práce ve
školní radě byla jeho nejmilejším zaměstnáním. Učitelem byl výbor-
ným, ale přesným. Ve společenském životě byl velice oblíbený a jeho od-
chodu želi většina občanstva.

Po odchodu pana řídícího učitele V. Klotka pověřen byl zastup.
voctelem v této kronice říd. učitel Josef Žofka. Tž nar. se 14. června
1884 v Příchovicích u Sobotky. Studoval měst. školu v Sobotce a učitelství
u star. v Jičíně. Na olš. místo v Solci přišel 1. září 1906, kdež od té

dobry působí. Doplnit řídícím učitelem jmenován byl od 1. září 1919 po-
říd. učitel Karlu Randačovi.

Místní školní rada v Solci dala postavit nový kabinet v pod-
krovní na stranu severní a bývalý kabinet ve školní budově přemě-
nila v obírací potok. Do školního potoka byla položena nová po-
slibka a na dvorku postavený dva skleníky vše náklady činí
5800 Kč.

2. prosince konány byly ve školní budově volby do okresních a krom-
ských zastupitelstev na obec Solc. Výsledky voleb do kromsk. zast.
je následující: 1. Čsl. str. nář. soc. 16 hlasů, 3. Republ. strana
116 hl., 5. čsl. strana lidová 4 hl., 7. čsl. rovnost. vobod. 8 hl., 9. Ho-
munisté 1 hl., 11. Čsl. sociál. demokrat. 14 hl.; celkem 159 hlasů

Do okres. zastupit.: č. 1. - 16 hl., 7. - 113 hl., č. 2. - 7 hl.,
č. 3. - 4 hl., č. 4. - 13 hl., č. 8. - 3 hl. Celkem 156 hl.

V měsíci prosinci sebral v ochot. spol. „Havlíčete“ dvě divadel.
představení. První činnost ochotníků v Solci obstaruje se od r.
1907. Při kasiónském plese kaxpiral tentráte p. Ant. Bergman
a pílnoční přestávce dva teuplety. Sylvestr oslaven byl již na
přátenech ve starém síle tehdejšího majitele p. Jos. Burše. Při-
valilo se několik suoků, na ně se položilo několik přáten a místo opra-
vy sešperovlilo se několik přitřívete. Na dobrovolném vstupném
sebráno tentráte 14.20 Kč. Nejstarší třeci kačatečnici byli ani
následující: Ant. Bergman, Marie Radoničková, Ant. Voborník, Anna
Buranová, Fr. Zolánstý, Jos. Hlyta, Anna Hlytová, Marie Jonašová,
Anna Štěpánková, Kar. a Jos. Ličlinstý a V. Loehman. Proleži
sebráno několik divad. představení na vypůjčeném jvišti. Hned
v kačatečsk. hrávalo se pěteně a návštěvy byly slušné. Vzhledem k ma-
lému vstupnému tenté se málo vybralo - bývalo to asi 30 - 40 Kč.

Či počátku i řídkle půjčovaly se parsi od jednotlivců, ovč bývala funkce
nepříjemná jakož i vypůjčování jviště. V obhlédné době pro pílném

stávkovníci provádělo si zduření vlastní jehně, které maloval malíř
Budina z Kávrovce u Liberce. Na oponě namalován byl hrad Kost.
Za práce malířské zapláceno bylo Kč 130. Pro více se zateouřilo
120 kusů řídkých a 40 kusů olivových a zduření proměnilo se
v řádný ochotnějšej spolek „Havlíček“. Také sechořelo se v přírodě velice
zdařile 2 x. Noví stabilní jehně pořádko bylo v r. 1925, a maloval je
Pepa Cháca z Újezda u Brna. Věškerý náklad včetně stroju, podla-
hy, propadliště i světla činil Kč 24.000. Zateouřitelem kroužku i
spolku byl někdeř Jos. Zoffca. Celkem možná sestavit na tomto
pohodlném jehně 25 proměn.

V roce 1928 staly se následující změny přestěhováním rodin: Říd. úř.
v. r. Václav Kutek přestěhoval se ze Šteoly do Prahy a na jeho místo
nase říd. učitel Jos. Zoffca. Du č. 6. přestěhovala se nejmenšně Anna
Buranová se synem Václavem. Kateřina Radonietecá přestěhovala
se do světa ryjměnkou č. 6 a, kteréž klíve obýval Václav Štollm, obuv-
ník, jenž si najal č. 1. i s polnostmi od Mas. Špinové. Dostavěnkou
jemeč L. Bralite odstěhoval se na Bílou Hlinu. Domete Burani
si pronajal Josef Richter, obuvník - dosud sídlící v Hlav. Bousové.

Na jeho tohoto roku dostavěna byla přiměnní síť elektrického vede-
ní pod Solcem vedoucí z Hlavěva ke Sobotce a byla v měsíci dubnu
elektrickým proudem napojena. Ve většině čísel v Solci mají již
zřízenou domáckí instalaci, ke stavbě konvokní sítě v obci do-
sud všude nedošlo, ale stane se také pravděpodobně co nejdríve.

Takéž ve školní budově byla elektrické instalace zřízena v r.
1927. při opravě budovy.

V prosinci t. r. slavila sňatek sl. chátence Zajícová s p. Karlem
Menclíkem, majitel. kávrovu peteříškého z Kosmonosic.

Začátkem ledna ukončena byla elektrisace osady Solce. Práci na-
 počali dělníci z podniku Dražického v měsíci říjnu 1928. Společný
 transformátor pro Solce, Solčetu a Malobratice vystaven byl na o-
 krasném pozemku pod Dolním rybníkem inženýrem p. Potorným
 z Mn. Hradiště. Všichni majitelé usedlostí v Solci a Solčetu pří-
 kladili se ke společné osadní elektrisaci. V osadě Žantově ukonče-
 na byla elektrisace již v p. minulém. V rozprávkách výborů elektrí-
 sačních nejvíce pracovali p.p.: Stan. Pujl, starosta obce, V.
 Potorný, hospod. správce a V. Bojic, osadní starosta v Solci. Celkový
 náklad činil Kč 90.000 pro obě osady. Výstaje na každého jedno-
 tlivce rozprávkou byly ke nákladu stanoveny a činily asi Kč 18 a 1 Kč.
 První osvětlení v Solci bylo v sobotu 22. prosince 1928.
 Po ukončení prací v Solci, započata byla v Solčetu. Převládá návo-
 dy Dražické kladly vysoké požadavky vztažené k přirodním ná-
 bidám, nepodepsal výbor elektrisační smlouvu až teprve ke konci
 r. 1929, ačkoliv se měla podepsati před provedením stavby. Cena
 proudu světelného za 1 hod. kilov. činí Kč 3.60 a pro pohon jen
 polovinu tolikéž pro veřejné osvětlování a školní budovu ke účelům
 vyučovacím.

Zima byla velice tuhá a dostavily se silné mrazy a vánice, kte-
 réž dostoupily v polce jinora vrcholu. Na škole někteří vyučovali se do
 20. II., ačkoliv jinde se neucílo již od 14. II. pro nedostatek uhlí. Děti z Ližov-
 ky a menší děti z Malobratice a Solčetu nedostaly se některé dny vůbec
 do školy. Kterýž náte přišel do třídy, plácal bolestí, žate ho ráběly
 ruce, nohy a uši, až jich bylo litu. Malotěrný den byla polovina náte
 u škole. Aby se zahřáli, vařil jim správce školy o polebnosti přestáv-
 kách čaj. Vytápění učeben dalo mnoho práce. Časno ráno se natápělo
 a teprve kolem 10 hod. došlo k tomu, že se začalo ohřívat, takže se začali chvilami
 ohřívat u rozitavěných kamen. Aby se spíše třídy vytápily, přikládaly

u stýpky z kůže železného a jednou noc se topilo stále, aby třídy
nemychly. Velkým dobrodiním pro šteolu bylo, že správce šteoly měl
v každé eely vagon uhlí místa povolenycti pro šteolu 75 q. Nejvyšší
mraz v zimě byl 12. února a činil na šteolním teploměru - 34°C.

Ještě mnohem hůře bylo v bytosti svuterných, všude byl nedostatek
topiva zvláště ve staveních kamenných. Lidé se ohřívali jen u kamen.
Stní vlny nemohly včas jezditi poněvadž přimrzaly a jindy zase
bránily velice spousty sněhové. Smutná bývala podivana na utěchle
domáci zvířectvo a ještě horší na polní zmenovité ptactvo. Dobří lidé
humili a pomáhal. Poněvadž mrazy nepolevovaly a mezi dítkami
si počala utvarovati chrípka, byly z nařizení ministerstva šteoly do konce
února zavazeny. Vony uhlí byly mnohem vyšší než v dobách normálních a
do někdy blce přišel ke konci šteolní Kämpelický jeden vagon
uhlí na rozdelenou. Nemí pamětnice také kruté zimny jatek v r. 1929.

Teprve v jaro se utěralo, jatek katastrofy způsobil mraz na ovce -
něm stromů a zvířectvu. Šteola jde do statisiců a jeden polník v
Žantově si čítá šteoly Kč 36. 000 a myslím pravem. Bude to hodně dlouho
trvati, než se vysadí pomnělé stromy jinými štepy, poněvadž tyto nepo-
stačí a jsou místy také tvrdě namrzlé, takže nebude snadno hned všech-
nu vysazovati a než dorostou lidé trvati ještě déle a tedy vynakládí
straceny užitky. Šteola národně hospodářská je utvorná a jede do
milionů. Krasná těšnovka na Šteolu a v Malobratřicích je
téměř ničena, spousta jabloní zmenovité nejúspěšnějších druhů je
pomnělá. Z věštlí vlašťtejtch nezůstal ušetřen ani jediný, některé
menší stromčeky věštlí vyraždějí mladé pouty. Šteola velice věštlí před
šteolu umřely. Sazeny byly v r. 1848 a první u šteoly prodán byl 26. IV.
v dražbě asi na Kč 300. Dříví z něho odhadnuto bylo asi na 10 m³. Byl
jiz tvrdě v temenu prastelý a tvrdil vypracením při větru. Pamětný
strom tento i jeho druh oterášoval naši náves a poskytoval míleto ohlédten
zvláště při vějnjctch slavnostech. Užitky z obou stromů poskytovaly usad.

ní nastupitelství řidičimu učíteli. Mnoho zpěvných přátel pomohlo a
a polních utrpěly nejvíce škorpve. Těto mistryňští řádky
musela být povolována doba jejich ochrany.

V měsíci březnu provedla se doemístka kolnice Srácová - Mařentea na
Václava Flandertea, elektrotechnicea. Poněvadž všate byl surový, byl
v brzké době sřatete tento korveden a rozlučen.

Na škole vedjší je vřistojným zpřisobem oslavován 7. března -
narodeniny pana presidenta J. G. Masaryka a 28. říjen - den
Svobody. Budova školní byla ozdabena předepsanou dobu státním
praporem a ve škole koná se přiměřená oslava.

Často vedeno je učíteli ke spornosti. Ušetřené peníze přinašejí do
školy, když je učitel nebo starší řádky zapisují v deníku a na konci mē-
síce utěldají v místní Kámpelické, kteráž každoročně obdaruje nové
přijaté 6 letě řádky vřeladním listem se vřeladem No. 5. Tato akce stáda-
ci zda se věci neopravenou na potěd, ale je velmi oblíbenou. V roce 1929
ušetřili řádky No. 3680, uvažme, jakou sumu ušetří na 10 letě a teodit
jim na jivcích přibude. Mistryň Kámpelické urřidil - založil země-
lý řádk. učitel Karol Randák již před světovou válkou. Prvím před-
sedem jejím byl Jan Srác, kolník. Nynější předseda jest Stanislav
Přijl, starosta obec a potěladníkem Václav Kojie, sadní starosta. U-
stav tento je velkým dobročinným pro obec, neboť půjčuje na levný úrok
a nakupuje spřisobě pro členstvo vřelosti uhlí, vápna a hnojiva.

23. března odstěhoval se ze Solčeteu do Panenských Březan u Odo-
leng Vody Václav Poteorný, hospodářský správce. Byl členem nřelostea
mistryňských spřisobě a obecním radním. Na jeho místo do obecního nastu-
pitelstva nastoupil náhradník Josef Havelka ze Solčeteu. Přimě a přá-
telstke jednání jeho se každému líbitu. K sousedím byl vřelým a vřel
schotným. Škola utratila v něm vřelého přitele, přimě a podpora-
vatele. Na jeho místo nastoupil správce V. Vancicka, jehož přimě a vřelost
pověst velmi dobrá.

V měsíci březnu schválili ochotníci „Lásteč si nedá poroučet“, dne 21. VII. studující schválili „Podzimní píseň“ a tisk teus upravenali v Preperách, o týden později. Dne 27. VIII. hudební večerok. 28. IX. schválil ochotnický sbor a Jičina výtečnou veselohru „Trdce na urde“ a 25. XII. schválili studující „Terno“ 29. I. oslavila místní osv. komise státní svátek přednáškou o panu prezidentovi se světelnými obrázky a 10. XII. konána přednáška „Život našich předků“ opět se světelnými obrázky. Skořpatičem napříjeila správa škol v Bomi. Učitelaraci přednáška konána byla říd. uč. v. v. Václavem Flodemanem v lednu „Naši národní velikáni“ a 14. XII. opět přednášel pan říd. V. Flodeman „Mistři Jan Hus a V. Budovec“ a „Několik teapitol ze rohuarotnickvi“ Dne 19. května schválily děti školní „V ochuoně krále hor“. Soutva i výprava byla pětena. 16. června konován „Dětský den“ na soteolstečím evičisti v Kružimostě společně s Kružimostem a Bomi. Navštěva slavnosti byla veličea a výteony kuetva rozdánile. Ve školní obci Solci se sebralo Kč 56, nejlepší snoutky 40 kg, 2 kg másla, 2 kg cukru, 4 kg tvarohu, 3½ kg omáčen, smetana a 50 l mlítea. Pivovod vyšel v 1 hod. ze Solce. V předu šla tumbra pr. Černého a za ní jela na koni „Královničea“ se 4 pařizaty. Potom jela nejmenší olévčičtea s ozdobnými kvěčičky, za nimi šli v selstevých kobjích chlapeci a dívky a za těmito jelo starší kuetvo s otvášlenými vloučipecky. Na konci povůvodu jel panstev valič, na němž byl uporněný veličev čičpr, kterých držel v kobanu malé dětčičky a pod nim ve veličem hnírdě snoutu nejmenších dětí. Na konci škol. rotu byli řáci na výletě v Pračovstevých stovaloch, aby měli na utraatn, sbírali řáci prvsi staré železo, za něž utračili Kč 125. Ministerstvo školství darovalo do obecní knihovny kuzných knih za Kč 300 pro obec Malobratvice a dva roty před tím také knih za Kč 300 zase pro Solce. Tato knihovna je společná pro obě obce a Kateupřena byla od „Očenáské Besedy“ dymičičta přes 200 čísel velmi pětených knih. Klazická obec plati na tuto knihovnu po 160 Kč, a čeká se Kateupřijí nové knihy. Předsou knihovni, pravly je Stan. Pyžl, obecní starosta a knihovníkem Jan. Štřepa, ř. učitel. Knihovna je umístěna u škole.

Jako jako nima pánovala knuta, dostavilo se velice' letni vedro. 4 červenec -
štvrtek zůstane na dlouhou dobu vepřím v státech občanstva ze Solce a okolí.
V sedmé' hodině večerní po celodenním úporném vedru púhnały se od Baly
sediolované mrazy, které' hnal vité poměrně vysoká a nad radejší křezí -
nou se nastavily, aby vytrnaly dílo ohromné' stěny. Páraly trvanatě' ten -
sy ledu velikosti až husích vajec. Prorázel je ohromný' hřest a moeng'mi
lidery na stěch a do oken přispomínaly kvídat kuličky ve vále. Lidé
a děti slabších nervů' křičely a bezradně' navířely. U stěch budovy rozleto
bylo celkem 36 okenních tabulí. Některé' troupy letěly jako pruhoc, ně
rozlely mější' i vnější' tabuli a stělo volně' stěly na obutý' konec světnice.
Voda v ohromných' spoustačích valila se po nadví a brala s sebou, co jí' přišlo
v cestu. Školní' zahrada byla úplně' zaplavena a drobnější' květiny i
s jisti' zaplavony. Stěchy brádicové', taškové' ano i plechové' byly samá'
dítky. Nejmutnější' podivná' byla v jitra na polní' plodiny. Obil -
niny byly upráčeny a jen některé' klusky zůstaly stát. Na' bramborové'
i řepné' byla jako tupou kovou pústěána. Dřve se stromu spráchem a
co zůstalo na stromě' bylo natlučeno. Na větvičích stromů' byly od křep
takové' pány a odčinniny, jako když' setevou kámu natlučeme. Se stami
v očích obcházeli zemědělcí svoje poličty, aby uviděly stěny celoroční'
svoje práce. Ještě' téhož dne přijel pan poslanec Jan Dubietz, aby
shlédl škody a poradil, co činiti, aby se jim dostala nějaké' náhrady.
Pesti křepobiti' byl projistěn pouze velkostatek. Komise okresního' úřadu
uznala škodu na obilninačích ve výši 60%. Zvolátní' komise sepsala veškeré'
škody jednotlivců' a nastala to okresnímu' úřadu. Škoda v obci Solci se od -
haduje na 1/2 milionu Kč. Malobratřice přitvorony byly 80%. Poškore -
ným zemědělcím dostalo se následujících' podpor:

V měsíci červenci podepsaná byla smlouva (půvní) mezi obcemi zastup. a chovateli obecních býků. Pro Solc a Solčete vyjma krávy ve dvoře v Solčetu, tedy včetně dovoluje chovat vlastní býka, má býka p. Vaclav Horáček, rolník ze Solce č. 4. a prožantov pan Old. Egert. Poplatek za stočné jedné krávy nebo jalovice ustanoven na 30 Kč, takže pan Horáček obdrží co chovatel býka ročně 3000 Kč, ale počtu přidělených krav a pan Egert Kč 2500. Jmenované částky jsou splatny pololetně aadem, já obec dá sebrati od chovatelů krav. Za vstupem chovatel vlastní býka uvolila se vohrní správa dvora Solčeta platiti ročně obci Kč. 600. Smlouva platí na 1 rok a bude se každým obnovovati. Nařízení o vešných býcích obecních bylo proto dáno, aby se domácí chov povine st. Jest například kateřina a trestna přispouštěti býka jiného než licentovaného - obecního.

Ridiční učitel a t. č. obecní kronikář Josef Šofka onemocněl a jeho náhradním zastupcem jmenován byl učitel školy adyší Alois Seta do konce listopadu t. r. Ridičnímu učiteli povoleno bylo léčeni choroby srdeční v Lázních Poděbradech. Výpomocným učitelem jmenován byl učitel Josef Mikeš, rolník a ekali Krásovice. Věstecké učitelství vykonal s vyjmenováním i dva semestry studia inženýrského na vysokém učení technickém. Po dobu svého působení v Solci byl učitelem vrovním a sneživým.

V srpnu t. r. složil slib nové zvolenci míst. šk. r. do rukou p. okresního šk. insp. Al. Průchy. Předsedou zvolen p. Stan. Pýtl, obecní starosta a náhradní přítel školy a místopředsedou Vaclav Heyzner, roln. a Malobratřic. Členové: Eugen Ant. Baumán, roln. ze Solčeta, V. Janáček, roln. a Malobratřic, Jos. Šofka, p. uč. a Alois Seta, učitel. Náhradníci: Rudolf Brulík, Vaclav Lochman a Jos. Šmíd.

Jelikož na škole v Solci přehlášeno je 5 letků nábož. čestně, počalo se vyučovati na škole od 1. září tomu náboženství a to 2 hod.

tydne duchovní správou náboj. čsl. a Křesťanstva, vyučuje Oldřich
Bencátek.

Oslava národního svátku vykonána byla způsobem plátcovým
a štola ozdobena byla po tři strany státním praporem.

V neděli 27. října konány byly volby do poslanecké sněmovny a do
senátu. Volby konány ve škole a existencem dohlédavého úřadu byl p. uč.
Jos. Zolka. Výsledkem voleb byl následující: u) do poslan. sněmovny
odvoláno 105 hl a z nich obdrželi: komunisté 1 hlas, křinnost. 5,
národ. soc. 10, národ. dem. 3, lidovci 7, soc. dem. 17, republ. 122.

z) do senátu odvoláno 147 hl, nář. soc. 11 hl., soc. demok. 16,
lidovci 3, republ. 109, křinnost. 5, národ. dem. 3 hl.

V prosinci konána byla rozpočtová schůze m. št. rady a členové
míst. št. rady a Malobratři nesouhlasili rozpočet na r. 1930, pro-
tože tam byla částka Kč 2500 co příspěvek osadě Tolei na elektri-
saci školy. Podaný návrh okresnímu úřadu byl vsáto zamítnut.

Ku konci r. 1929 nastal kritický pokles v ceně obilí a reméděl.
výrobků. Je nutně potřeba sjednoti normování mezi reméděl. a prů-
myslem a zvláště je žádoucí vyhledati větší potřebám našich
malých remédělů, poněvadž jejich situace je nejhůřší. Vstupujeme do
velké hospodářské krise, která bude sítí jistě následky nedoří-
né na všech vstřícných obyvatelstva republiky, protože každý nebude
mít reméděle, nebude mít nitro. Lid vstevstev volá jen po
spravedlivém ocenění svoji namáhavé práce, miteosnu neredividi
a přeje všem vstřím zlepšení hmotných poměrů. Při nynější ní-
ké ceně obilí vyplati se našemu lidu přistovati lolkou cukrovky, ačkoliv
cena její pohybuje se kolem Kč 15 na 1q. Ohromná výhoda pro naši obec
vznikla zřízením věhy a filialky pro odběr cukrovky na Tolecku. Nej-
větší zásluhu a její postavení má předseda p. Jos. Havelík, hostinstev ze Tolec-
ku.

„Zápisky ze světové války - netetere' doplňky (vojáci)
při obci Solci.“

28. června 1914. přivádán byl ve zdejší obci sjezd hasičské záprag smíchovohrad-
ra účasti 300 hasičů a 1000 hostů. Slavnost zúčastnil starosta obce p. Stan.
Týl a říšský poslanec J. Dürich. Druhého dne korbesla se správna že byl
romarčtin násteol. trůnu František Ferdinand a Este se svoji oholi Ko-
fi v Sarajevě - Slibem Principem. Počátek světové války. 26. VII. vyhlá-
šena částečná mobilisace a nastoupili ze Solce službu válečnou: Josef
Dobka, učitel, Jn. Novotný, rednik a Jan Svare, rolník. První z těchto
účastnil se boji v Italsku v r. 1914, kdež onemocněl úplavicí a dostal dovol-
lenou až do května 1915, kdy opět nastoupil na frontu v Rusku. Tam one-
mueněl stvrnitým tyfem a pobyl v různých nemocnicích a dnem 26. XI.
1917 byl zproštěn služby vojenské a počal opět zručovati. Josef Novotný byl na
různých bojištích a posléze na frontě u Verdunu. Přišel domů po státním převratě.
Jan Svare padl u Voly Setevé v Halici, byv stílen kulovou do hlavy. Byl
tamtéž pochován. Tjz byl muž přímé povahy, přítel školy i učitelstva, člen místní
školní rady, osadní starosta a předseda místní Skupiny, starosta sboru hasičů,
a jednatel míst. agrární organizace. Při mobilisaci navructoval též pan učitel
Karel Mejsnar, t. č. def. učitel v Drahoticích a bývalý učitel v Solci. Oženil
se se slečnou Annou Richtrovou ze Solce. Byl na srbském bojišti azyat,
kdež onemocněl stvrnitým tyfem a zemřel v nemocnici v Kragujevci. Zů-
stal po něm sirotek Karel. Pro svoji milou povahu byl oblíben, byl velmi
dobrý houslista. Dále do služby válečné v měsíci únoru 1915. nastoupili:
Karel Lidlinský, obrnité, jenž bojoval na ruské frontě a hned v prvním
záčátku byl nemocným a pováleč byl prohlášen za mrtvého. Josef Brclík,
syn rolníka, byl raněn, jakmile přišel do fronty - aniž by sám byl vystřelil -
a po čase co invalida byl služby vojenské zproštěn.

30. července odvedeni následující 43-50 leti: p. p. Václav Horáček, pol.,
Josef Mareš, pol., Frant. Edánstý, pol., Fr. Putík, krejčí p. J. Hlyba a

ze Šantova: Josef Matoušek, pol. a Alois Šolc, pol., ze Solčeteu Jan Šimánek,
poklasný. Z těchto odvedených naučovali 17. I. 1916: Fr. Křídánský, kterýž
působil na jímě frontě a onemocněl otrávením mýdla a silným reumatismem, takže
podobal se více starci nad hoobem než muži. Zemřel po dlouhém léčení a
uteperií cv. invalida poválec doma v r. 1925., Josef Matoušek, Alois Šolc
a Fr. Pulík.

21. I. naučoval rolníka p. Josef Hýla do Uher, kterýž dříve požíval do-
volené co majitel benzínové mlátičí garnitury. Po krátké době byl opět pro-
puštěn na dovolenou.

26. I. konána v Turnově přehlídka všech starostů a radníků. Ze zdejší
obce uznán způsobilým p. Jos. Bžan, pol. v Šantově, uznán p. Jos. Šmíd
pol. ze Solčeteu.

21. února nastoupil voj. službu Josef Mareš a Václ. Horáček, oba se šťastně
po převratu stát. vrátili.

18. dubna byl u vojenské přehlídky v ml. Boleslavi tehdejší říd. učitel p.
Karel Remolák a uznán způsobilým ku státní službě.

22. května 1916. konány odvozy 19 - 50 l. Ze zdejší obce byl odveden Václ.
Bžan, kateřník. Po několika dnech po naučování se vrátil.

18. února 1917. konány přehlídky domobránců nar. v r. 1899. Ze zdejší obce
byli odvedeni: Lad. Brüllík, syn rolníka a Václ. Kocák ze Solčeteu.

4. března 1917. konány přehlídky domobránců z r. 1872 - 1891. Ze
Solčeteu odveden byl Frant. Šmíd, rolník.

Uznaně zjmenovaných konali službu válečnou následující občané:

Augustin Jačete, zahynul při návratu, Frant. Jačete, Václav Křídánský a
Stanislav, Josef Knobloch, Bohumil Lochman, Josef Harlík, František
Míška, Josef Bureš, Josef Pýl, Karel Pýl, V. Dnebošský, Jan Haspar,
hosp. správce, Jan Kolýněk, Jan Hamačůček, Fr. Lejšete, Jos. Štrajc,
Frant. Křídánský, Jarosl. Křídánský, Fr. Černáček, V. Šmíd, Alois Šolc,

Roce 1930.

Rekvisice, soupisy a život v obci ve světové válce.

Dítě školní sbíraly listí ostružinové, které správce školy susil a odváděl do
ústředí ku přípravě čaje vojáckým. Děvčata pletla ve škole nátepičky a po-
můžky z vlny Kateupené z různých obecních sbírek, kterouvala papírové po-
desy, co vložit vojínům do bot. Každé náměstkaři školní muselo se dítětem
omlouvati. Lze bývaly pravidelné i časté pravidlniny. Žáci konali sbírky
různých kovů - cínu, mosazi, niklu a bronzu pro domoček. Později sbí-
rali žáci také listí borůvkové na čaj pro vojsko. Také konaly sbírky
různých kůže kaučuku a vlny pro pomocný válečný úřad. Papírem
se šetřilo a žáci psali na tabulky břidlicové a bylo jim dovoleno nositi
odznaky pomnětek jatečů i jiné odznaky vlastenecké. České naše písně
i noviny bylo Kateupěno zpívati a české knihy vlastenecké byly z kni-
hoven vylučovány. Pro nedostatky topiva byly školy kateupěny a ve
větších místech byly školy proměněny ve vojenská nemocnice. Také prováděly
dítě sbírky různých pravidla pro vojáky a trhaly topivky na přípravu ruz-
ných kátek. Učitelstvo, dítě i občani byli nuceni oslavovati různá
výstřeví i nepatná všelijakým způsoby. Byly konány děkovné služby
Boží, přednášky, zvonilo se a vyřezovaly se prapory.

Obecní starosta s učitelem musel konati přísné soupisy obilí, krambo-
rů, mouky, osem a t. d. V roce 1915 bylo v obci v kásobě: 10.679 kg pře-
nise, 54.466 kg ova, 4016 kg kátné mouky, 1473 kg pšen. mouky, 12 kg
krupice, 110 kg ječné mouky, 2 kg krup, 40.830 kg žita, 1323 kg ječm.
Počet osob 455, koni 51. Druhé sčítání bylo v květnu. Takových
soupisů bylo několik do roka. Při některých soupisech byli přítomni četníci,
vojáci a přísní komisari. Obilí bylo vykupováno komisárem válečného o-
bšitka úřadu a zemědělsi přinechána dle počtu osob na vyživu v rodině

a osev. Pro zemědělece navazeny chlebensky. Že kačátku se na ne přide-
lovala na osobu 1 kg mouky nebo 1 1/4 kg chleba na týden. Pro děti byly
listky s menší dávkou a později se dávky všem zmenšovaly. Také
brambory ponechávaly se zemědělcům jen v malém množství.

Další soupis obilí a mouky proveden byl v měsíci říjnu s následujícím
výsledkem: 33.628 kg pšenice, 40.475 kg žita, 31.350 kg ječmene,
19.280 kg orsa, 454 kg pšeničné mouky, 935 kg žitné mouky - celkem 420.

V měsíci prosinci proveden byl nový soupis veškerých zásob obilí a mlynářských
výrobků v Solci na intervenci četnického starosty J. Hlavického.

Nový soupis proveden v únoru r. 1916. s tímto výsledkem: 21.662 kg pšenice,
28.512 kg žita, 6.795 kg ječmene, 10.080 kg orsa, 626 kg pšen. mouky,
2504 kg žitné m. a 10 kg ječmene.

V březnu dostavila se do obce komise válečného obilního úřadu a vykou-
pila 66 q obilí pro válečný obilní ústav, mimo 1 vagon pšenice setové ve
stroje v Solčetu. Každý zemědělec obdržel od komise výteak obsahující po-
čet kg obilí pro výživu rodiny do 15. srpna potěšného. Přibytelé zásole
musel přenechat obilnímu ústavu.

Výdej chlebenek byl na obecním úřadu, kdež se také sestavovaly tý-
denní výteaky pro předsedu a provizora komise p. Theod. Luolu. Prodejna
mouky i chleba byla v obchodě p. Jos. Buresě v Solci.

V březnu prováděn soupis bramborů. Pro spotřebu 1 osoby denně bylo
ponecháno 1.5 kg a to sázení na 1 korec 7.2 kg.

V květnu konán byl soupis oseru všech pozemků ve zdejší politické
obci. V červnu vyšel úřední nákaz kopání raných bramborů před
15. červencem.

Tate jako se konaly referisice obilí, konaly se měsíční referisice do-
bytka, jež prováděli pp. Čeněk Hrdara, polník a člen v. v. ze Jeremie a
J. Brož, řemítko. Vybraným kusům byla vmačtesuta do boltec krmítka
s číslem, dobytke pak v určené době dodán na stanici dráhy v Am. Hradišti.

V roce 1917. rovnaly se následující soupisy:

1) v únoru soupis oseru dle staru 31. 5. 1917. Dle něho oseto
a) na polích: 45.27 ha pšenici, 40.19 ha žitem, 46.96 ha jetelom, 8.23 ha
křepkou čj na zahrádkách: 5.28 ha žitem.

2) Oserní plán pro jaro: 1.01 ha jar. pšenici, 20.69 ha ječmene, 35.77
ha vrsa, 3.03 ha hrachy, 10.68 ha bobu, 20.31 ha směsok ke kmení,
53.00 ha máku, 22.16 ha brambor, 46.23 ha cukrovky, 2.94 ha bráčeku,
7.9 ha máku km.; 8.6 ha zeleniny a v zahrádě 30 a máku. Celková plo-
cha oseru činí 311.23 ha.

3) v březnu konány referisice obilních zásob, mouky a píesir. Ko-
mise sestávala z pp.: učit. P. Hlemy a Bateova co řidičích komise, obil.
komisionáře V. Kratochvíla a Chudovčova, znalce V. Dalšického, nájam.
dvora. Komise doprovázeli 3 vojáci něm. národnosti, pro 1 muži bylo ve
mlyně v Solčsku a Kantově. Vojáci bydleli v host. u Burešů, na jejichž strá-
rování se vyplácelo denně 1.92 K za muže. Výsledky referisice byl:
6.76 q pšen., 23.52 q žita, 5.79 q ječmene, 19 q vrsa, 3.63 q bramborů.

Toto jest kratší vyličení různých referisic v době válečné, jež jsem z
různých zpráv mohl vypsat, ale bylo jich daleko více a hodně přísných.

Lid u ventovstecimů bralo se poslední wntov a odváželo do měst hlavně
do Vídně. Stávalo se, že remědělce neměl ani pro vlastní potřebu, takže
někteří i placky a utuhl se petely. Němci lidí dluhu, že obilí i mouku na
němžích místech schovávali jako ve skříně na patce, v přístodělnu, ve
stoku, pod podlahou, ve studni i v různých děrách. Našel si každý místo čer,
které se mu zdálo nejbezpečnější. Podobným způsobem se schovávalo sádlo, maso
i máslo. Často se stalo, že referisice našla, nebo se i potcařily a konečně
se i udavači našli, aby své sousedy udali již dříve. Žli byla na ventově, ale
lidié bylo ve městě, kde většinou zásoby byly vyčerpány a všechno se vydávalo
na listky - ontok - . Nebylo potravin, topiva ani svitiva, ve všem byl
nedostatek. Často celé půldny vystály matky ve frontách, aby vyjím dě-
lem přinesly trochu chleba. Našlo se mnoho jedinců, kteří různé věci

denní potřeby zkeupovali a potom za přiměřené ceny prodávali - šetřili. Staly se případy, že matka prodala poslední peřinu, jen aby děti její nezemřely hladem. Někteří jednotlivci i na rentové šetřili s potravinami na úkor chudších. Bylo však více těch, kteří se ujímali chudších a měst at' známých i neznámých a ke škole rádi jim pomáhal. Za nejvíce si cenu prodávali jim mouku, obilí i omáček. Jatečným dobrodincem místního lidu i městského byl nesporně zdejší mlynář a starosta obec p. St. Pajl, kterýž mnohé matce a otci navštěvujícím pomohl a často i radami. Jeho dobrotu znali i mnozí paři a města.

Válečné půjčky.

- Na 1. a 2. válečnou půjčku neupsal z občanů Solce nikdo.
3. válečná půjčka upisovala se v listopadu 1915. Děti školy zdejší upisaly celkem 278 Kč, v tom 200 Kč řídící učitel K. Prandata. Dále upisali z obce p.p.: St. Pajl 300 Kč, Jos. Čopka 300 Kč, J. Hlyba 500 Kč, J. Šmíd 200 Kč, K. Radonička 300 Kč, M. Švarcová 300 Kč, J. Bureš 300 Kč, Fr. Žolčinský 100 Kč, Fr. Horák 100 Kč, J. Bralita 100 Kč, Klampelčeka 1000 Kč; celkem 4000 Kč
4. váleč. půjčka upisovala se v dubnu 1916. Děti školní upisaly 20 Kč, správce šk. 80 Kč, Klampelčeka 2700 Kč - celkem 2800 Kč.
- Na 5. válečnou půjčku v listop. 1916. upisaly škol. děti 250 Kč a občané v Solci 17.300 Kč
- Na 6. váleč. půjčku upisaly děti šk. 100 Kč a občané 1900 Kč (1917 v červnu)
- Na 7. váleč. půjčku upisáno v listopadu 1917 10300 Kč.
- Na 8. " " " v červnu 1918 2000 Kč.

Často se stávalo, že byli občané násilně přinuceni upisovat válečné půjčky, a vlastně každý našel nějakou výhodu v závislosti vojenské. Jmenovitě vojáci byli nuceni upisovat půjčky, aby se dostali dříve na dovolenou, čím vyšší půjčka tím delší dovolená.

Další vzpomínky z války světové v roce 1931.

Počasi a úroda v r. 1930.

Jaro bylo dosti deštivé a chladné, takže se seti obilí, řepy a sázení mnohde hodně opozdilo. Poroději se počasi hodně ustálilo. Bylo teplo a časté deště, takže narostlo hodně termiva jako na poli tate i na lutecích a obilí se slibně vyvíjelo. Početné řní byl pětený, ale konec byl deštiný. Na vavru napočítal hospodáři mnoho, ale většy bylo málo, a tímě toho poptávka po obilí slabá s nízkými cenami. Pšenice prodávala se za 125 Kč - 150 Kč q, žito za 80 - 100 Kč, ječmen 135 - 145 Kč a oves za 90 Kč. Cena 1 q brambor na pozrim od 17 Kč - 25 Kč. Úroda brambor i cukrovky byla velice a tato byla zaprodána za 15 Kč q. Někteří hospodáři kladli až 165 q z jednotky korec zvláště u rlytkovéhá velkostatkem v Solecetě měli dosud nedosaženou úrodu cukrovky a odvezli jí 17.000 q. Vyrostla některá řepa nepoměrně velice a vážil některý kus až 5 kg. Počasí bylo při sklizení řepy velice deštivé a půda na mnohých půdách tate rozmocena, že oba páry troni nevytáhlo ani přádně ho vru. Jestliže ceny obilí ohromně klesly, ještě více spadla cena vepřů. Prodával se kg říví většy v měsíci prosinci i za 6 Kč, cena směšná, teta ná netež je hospodáři ani reči. Tímto způsobem klesala většera cena hospodářských produktů, takže jsme se ocitli ve velice hospodářské krizi, která je tíživá po celém venkově, ale sahá i do měst. Tu platí: Klady nemá polnité, nemá nikdo. Nemůže si zemědělec koupiti nový hospodářský stroj, oblek, boty atd. Zastupuje jen to, co nejnútneji potřebuje pro obiti. Každruhý zemědělec nezaplatí splátek na dluk ani sivoteli a smutně hledí budoucnosti vstříc. S hospodářskými produkty metesly však úměrně vyrostly průmýsloví, jmenovitě stoji hospodářské. Cena bílého pečiva i chleba klesla neuvatně. Nemí teby divu, že navícují obchodníci, živnostníci a továrníci tate na hospodářskou krizi a propovšteji dlužníky a puvie a tate nastává nezaměstnanost a povinnost státu platiti nezaměstnaně. Sluší vrate poznamenati, že na venkově i v době nezaměstnanosti je

naše o pracovní síly. Úroda ovocí byla nepatrná a cena ještě nízká.

V lese navrostlo hodně borůvek a vlněště mnoho hříbů a třemenáčků. V lesích na Littevicemi sbíralo se po několiké neděli velice spousty hříbů. Tricháreli a příjizdělí sbírači z blízkého i dalekého okolí. Jejich zeli prodával se za 20 Kč, cena stoupla a zeleniny byla nepatrná.

Stavby.

Následkem dražšího stavebního materiálu a pracovní síly nedošlo v minulém roce k žádné větší stavbě. Na škole lučlově byla přeložena brázdlice a část střechy byla pokryta eternitem. Požlata v pokoji řidičova učitele byla úplně houbou zničena a proto natřena byla novou. Věštecův pisec byl z pod požlatty vytvářen a nahrazen novým. Pod paterna položena krepeta a trámky i paterna natřena vlněště detektivou - koulbou. Aby vlhkost neobvortela nemohla pod byt, byl dvorek obvodněn a byt opatřen nárazovým pygolem. Věštecův opravu pracoval stavitel z obn. Hradiště p. Klamenite za obnos 10.000 Kč.

Osadní zastupitelství prodalo Josefu Lochmanovi, kolejšímu příslušníku část břehu - stáině od školy na nápad pro stavbu obytného domku a prohlášením, že do dvou let bude stavět. Část stáině v dílece školy vyžadují si spíše šteoly od osady pro potřeby školy.

Umění.

3. ledna zemřela žačka T. tá. Miluška Hnoblachová. Před vánočními prázdninami odešla domů vesela a ještě 31. XII. 29. sásteovala. Náhle všete onemocněla vysokou horečkou, snad následkem spolknutí Hě před půl rokem zápalom varivacích ústgji. Hložná a pulná diventea potřibena byla za velice účasti občanstva a všete žačka na místním hřbitově, kdež se s ní za rodiče, sbor učitelstev a zátey školními slovy rozloučil učitel.

tel Alois Setr.

Dne 10. dubna zemřel náhle, byl raněn matricí, rolník pan Václav Flo-
rate. Odjel ve čtvrtě autobusem do eln. Hlavniště úplně zdrav, seděl před
odjezdem domů pospíchal se autobusu, aby mu neujel. Vstoupil do vnitř, do-
sedl na lavici, zaplatil jízdenku, a hlubotě vydechl a zemřel v náručí
říd. učitele, který jel s sebou. Věštera pomoc oživovací byla maxima.

Pohřben byl za velice účasti občanstva na místním hřbitově dne 13.
dubna. Byl členem občanského zastupitelstva a téměř všech místních spolků.
Zatímco přemýšlel o státní volbě byl v letech majitelem p. J. Hlyby, zdědil (jediny) bratr
zemřelého František, který jej přenechal své neteři provolané za rolníka
V. Hlybu v Hlasech. Noví majitelé přistěhují se v roce příštím.

Přírna onemocnění.

V studeném a vltěm jara onemocnělo několik dětí zápalom při-
rušce a plis. Dle všeho podobnému ošetření obod. lékař p. Dr. Fr. Ředvstec-
ho byly vyléčeny. V podzimě opět mnoho dětí onemocnělo tečtem a něko-
lik příušnicemi. Jediná Bergmanová ze Solčete musela být odvezena
do nemocnice následkem vltějích vnitřních bolesti. Po několika dnech
se vrátila zdráva. Řídící učitel Josef Čopka onemocněl v říjnu silnou
horáckou chřivkou s vltějí a ošetřující lékařem se zdálo, že je to
vlastní případ tyfu. Obdržel měsíční dovolenou a vyučoval za něj pro tu do-
bu učitel Josef Mitekš jako rotník.

V měsíci listopadu onemocněl obecní starosta pan Stanislav Pajl a
byl v léčbě v nemocnici Ml. Boleslavi. Dle úsudku lékařů měl ránet
zápalu a zánětu játra. Vrátil se do rekonnalescent a Bůh ví, že
při vzorném ošetřování lékařským a za pomětu dodržování předepsané
diety lze se úplně ke radosti všech občanů uzdravit.

Osvětové snahy studentů.

Již v roce minulém pořádali studenti ze Solce a Steoli několik vzdělávacích divadel. představení, hudební večerky a více vzdělávacích výletů.

Dne 15. února pořádali první reprezentační studentstvý ples pod patronátem poslance N. S. Jana Dubrovičky, který osobně s rodinou se účastnil. Členové čestného předsednictva byli následující panové: MUDr. J. A. Herold, starosta M. Hradiště; J. Košate, lékařní rada, St. Píchl, starosta; M. Říha, okr. hejtmán; MUDr. Fr. Přetřstý; MUDr. J. Vaněk, Jos. Šofka, říd. učitel. V čestném výboru bylo 66 panů a učitelůvala hudební 47. př. plusem. Ples byl krásně vydekorován květinami červenou, bílou, modrou a zelenou. Dekoraci provedl pan Rambašek, učitel z Jevíčka. Jevíčko bylo ozdobeno množstvím samostatných stromků a květin.

Ples vydařil se nad očekávání znamenitě a návštěva byla také ohromná, že téměř všechny návštěvníky pojmul. Přítomen byl též pan MUDr. Herold a mnozí Hradiště a mnoho vynikajících rodin z blízkého i vzdáleného okolí a měst zejména z M. Hradiště. Vojenská hudební kapele a housle a housle a housle. Obsluha byla vřelá a hostinství a osobou byl potěšen a nápoji všeho druhu. Kuchyně návštěvníků obstaral domní společen. Finanční výsledky byl též překvapující. Na čestných daroch vstupním rybníkem bylo téměř 10000 Kč. Z čestných výletů darovali studující 1000 Kč Důvěrnou fondu v M. Hradišti a na několik dobročinných spolků. Místní obec obdarovala z plesu zemské divy téměř 800 Kč.

Perně doufáme, že podnikem tohoto druhu započalo se naše studentstvo brzo do všech přítomných, kteří jistě s hrdostí si všichni přejí, aby podobné plesy inteligence byly častěji pořádány ke prohloubení styhu inteligence venkovské s městskou a ke povznesení venkova. Na tomto referátu připojuji seznam studujících, kteří se o tento zásluhový

ples zasloužili: ze Solce a Solčeteu: k. Ing. Stanislav Trýl, Ing. Václav Šmíd, Josef Kofner, Karel Mejstnar, V. Lochman, a Pieperik profesor Josef Pařík, k. Ing. Fr. Semecný, Old. Semecný; a Obrub J. Petlora, Hon. Bousovkprof. Fr. Hallich. Zoteoli: Boh. Šimůnek, Fr. Majšner, a Ant. Korot, J. Vača.

O právních schválení byly stanovny a založen byl spolek: Společnost studujících ze Solce a Oteoli. Předsestou zvolen byl: Ing. Stanislav Trýl,

Další podniky osvětové:

Spolek divadelních ochotníků schválil následující divadla: 16. března „Čestné děvee solce klaté“ od J. Babely
20. dubna „Kolyá štěstí chodí po horách“
8. června „Páni“ A. Horákové
7. pros. „Čestná maminka“ R. Branalova
25. „ „ Zelené království“ Rajstee.

Studující schválili v právních:

- 1) „Teorie státu“
- 2) „Poslední muž“ od F. Troboly

Místní osvětová komise pořádala následující přednášky:

1) „Deset let naší samostatnosti“ } 27. III. před. učitel v. v. Floedman V.
„F. mistr Alois Jiráček“

2) „Naš pan prezident“ dne 7. III. p. učitel Alois Šehr na přest 80. naro.

Kromě toho přednášel na umělecké thema v obcích: Malobratřicích, Olubích, Bechové a v Kněžmostě.

Toho dne konána důstojná oslava ve školní hudební sborem učitelstvem.

Velice pěkně se vyjímala hudební čísla řídící uč. Al. Šehrem. Spoluúčinkovali: p. p. Václav Vančura, ho. p. správec, Ant. Hostál, drogist a Jan Jiráček, rolník. Několikrát čísel napíla Marie Kofnerová, dcera učitele.

Dívky školní přednášely básně, zpívaly a předvedly některé zajímavých vystupí.

28. října oslavila škola kulstojným způsobem „ Světete Svobody “

19. dubna na Bílou sobotu při velikonoční slavnosti Miru červ. kříže vzpomenu bylo na dvoudminutového klidu oběti světové války. Projev napočal dvě minuty před 12 hod., tedy hasičský signál „ Pozor “ oznámil, že má ustati teatry potyba, ruch. Projev ukončil se přesně o 12 hod.

20. prosince přednášel ř. učitel v. v. V. Štokman: Jate zvýšiti výnos přírody s rozvozem přírody a mlčený problém v zemědělské krizi.

Předseda „ Ochot. spolku “ a starosta obec budia vepsán kladyim písmem za svoje snahy ve směru osvětovém v této pamětnici a v škole všech učednomělých občanů. Spolek ochotníků postaral se totiž školního elektrického osvětlení svého jevisté a veškeré jeho náklady o pomoci byly bevy sledné. Učednomělý náš předseda starosta p. Stanislav Pajl rozhodil na elektrické osvětlení jevisté do rozpočtu obecním na rok příští ctnos 4500 Kč. Předloženy rozpočet byl po přečtení a obchaptné jeho věci jednomyslně schválen finanční komisí a celý obecním zastupitelstvem dne 26. prosince. Až v budoucnu přečtati budete tyto náklady, jisté právem oceníte všechny snahy oboditolekého a nastoužilého našeho milého starosty o povznesení školní obec a kulturních podniků.

Místní školní rada povolila ve své rozpočtové schůzi na r. 1931. tománé dne 15. prosince na školní radio čistku 1000 Kč. Dbyrající obnos, vlastně neodostávající se 1500 Kč zaplatí se ze školního fondu, který se doplňuje z čistého vyčítání dětste. divrad. představení, školních besídek a z různých darů přáníveš škol.

Naše obec s(otevlnimi) sousedními Malobratřecmi dala nám tyto legionáře: Josef Pajl, říced. nar. 1879 v Solčtku, sloužil v rusk. leg.
Josef Hamáčete, roč. 1891 " " itol. leg.

Josef Košate, vystanecký rada, nar. 1886 v Solci, sloužil v ruské leg.,
Václav Mištek, rolník, nar. 1878 v Malobratě, " " "
Josef Rajtr, rolník, " 1897 v Obrubech, " " "

Sčítání zeměděl. a živnost.
závodů.

27. května bylo provedeno sčítání podniku zeměděl., živnostensk. a vědeckého hospodářského úřadu. Sčítacím komisárem pro Solc zjmenován byl Jos. Košate, ř. uč. Hlavní sčítání konáno 27. V., ale práce s tím spojena od 10. V. - 23. VI. Výsledky sčítání je následující: (Důležité poznamenati, že dosud nepochopil náš lid význam statistik a uplývá obyčejně menší počet živnictva, jak jsem se přeověděl při soupisu domního obyvtele, který se koná pravidelně dle stavu 1. ledna pro plemenné obceň bytý; počet zeměd. podniků by mnohdy také ráz zmenšil, ale porovnatelný arch nelže)

Čistová plošina výměra činná: 469 ha 85 a; počet zeměd. závodů je 57, živnostensk. závodů - domáckých dělniců na pletení nákosových paděsátek 40; půda patřící k zeměd. závodům činná 44.456 a, z toho lesů v polit. obci 34.658 a, v Malobratěckých 6386 a, Blížimostě 861 a, Suchbátěckých 49 a, Hloupětíně 232 a, Braněvsi 80 a, Lítčovicích 1932 a, Obrubích 128 a, v Brně 130 a. Podniky nepatřící k zeměd. závodům (záhradky, rostov. plocha, hřbitov a cesty 10.442 a.

Orní půdy 32.977 a, louky 4440 a, zahrady 922 a, (+26 a nezem.) pastviny 4340 a, (+781 a) úhry 42.679 a (+807 a); nezem. půdy 1777 a (+1078 a) a to: lesní půdy 736 a, rybníků 7 a, ostatní vodní plochy 356 a, plocha rostov. 549 a (+23 a), ostatní plocha neplošná 129 a (+1055 a)

Ornou pšeniceí oseto 6076 a, jarní 50 a, žitem 7518 a, ječmenem 1876 a, ovsem 3579 a, směskou na seno 50 a, mákem 23 a, krambory k. 73 a,

porovní 2452 a, cukrovkou 5604 a, kumou řepou 145 a, jetelom čirve-
ným 3970 a, kůrovčím 28 a, vyčleškou 605 a, směškou na kmeni 1024 a,
kutuřicí na kmeni 89 a, uhor jako pastva 15 a.

Obecní přehled o hospod. zvířectvu: klisna do 3 let 1, telisny star-
ší 2, ostatní 10, valaši 17, (uhon 30 teurů, z toho 1 teurň vyhradně jir-
decký), telata do 1 x 42, hýci ke chovu 5, na křt 8, jalovic ke chovu 28,
kucar dojných 118, kucar tatek ke taktu 103, na křt 1, volí ke taktu 9,
uhon hověz. dobl. 314 teurů; ovce 3, kcar 40, vepřů do 6 měs. 132, kanců
2, prasnic 19, ostatních prasat 39, uhon vepřů 194 te, kcar 420,
kohoutci a slepic 1078, housat 584, hus a houserů 81, kcar 81, ka-
chen a kcarů 16, kvecanů a křit 4, perlic 3.

Podrobná statistika ze 27. května je přilepena v této pamětnici.
Je to tužkou opsaný originál, celkem 3 teusy.

Soupis ovočného stromoví.

Dne 20. září vykonal kronikář soupis všech stromů a keří:

a) odumřelých, b) zdrcaných, c) nově vysazených - následujícím výsled.
jabloni 1109, 1957, 207; křišní 157, 226, 51; třešni 1655, 949,
31; višni 0, 1, 0; švestky 1419, 574, 67; sliv 9, 8, 4; meruňky
2, 0, 2; brostve 0, 0, 1; vlašské vřechy 71, 22, 1; morušc
0, 0, 0; rybitz 22, 15, 12; angrešt 14, 5, 8 teurů.

Stavba zpusobena mrazu v r. 1929. na ovočném stromoví je
ohromna, a vlastně tedy uvažime, že ze zbylých stromů ještě mnoho
doskne. Stromy odumřelé není možno v nejbližší době nahra-
dit jinými, protože je nedostatok štěpů a odborníci nasmínají ke
opatrnosti, poněvadž mnoho štěpů namrzlo ve škole. Také velicej
včech před školou sázený v r. 1848. panem uč. Branem umral.

Podrobná statistika ovočného stromoví je opět v opisu připojena.

Sčítání lidu

Dne 2. 3. prosince bylo sčítání lidu. Řídící učitel byl sčítacím komisařem v obci Solci. Výsledky sčítání byly následující:

Solci má 25 obyd. domů, 1 neobyd., 27 byt. stran a 97 obyvatelů
Solečete " 9 " " , - " 20 " " a 107 "
Žantová 22 " " 1 " 24 " " " 100 "
<hr/> Obce: 56 " " , 2 " , 71 " " 304 "

Od posledního sčítání přibily na Solečetu 2 domy; na Solci ubylo 23 v. byvatelů, na Solečetu 14 obyvatelů a v Žantově 29 obyv. Celkem ubylo 66 obyvatelů.

V r. 1921 bylo na Solci 120 obyv., na Solečetu 121 obyv., v Žantově 129 obyv.

Zapisky příležitosti.

V prvním měsíci října vytrázen byl v noci obchod p. Josefa Hlavítka v Solečetu a odeřeno nemainýjním kladeji peněz a kárného zboží za 2000 Kč. Dosud se nepodařilo pachatele vypratiti. Tento obchod byl již před tím dvakráte vytrázen.

Na elektřině Solci a Solečetu byla přičiněním našeho nevinamého a milého poslance J. Dulického slíbena subvence ve výši 30%; zásluhou na subvenci vypracoval a podal osobní starosta p. Václ. Dajic.

Při velicejším větru 26. října vyvrátil se s kořený strom křesťáček před školní budovou, který svým kuželovitým tvarem a stálou klenou občasťoval přičelí školy. Strom se vyvrátil hlavně proto, že státní dešti byla půda velmi rozmočena.

Báňka na školou byla prodlána v dvořibě a utřezný obnos 25 Kč byl starován na účelné pomůcky školní.

Ohlavní Kampličtka darovala nově nastoupilým dítčím školním jatek v letech minulých vkladem list se vkladem 5 Kč. Celkem podlépna 13 Kč.

Náboženství: Škol. na škole zdejší vyučuje na konce p. 1930. učitelka Anna Kádánková a Dol. Bousova. Od 1. září do 30. vyučoval správce duchov. a Knežmosta Rudolf Slavík a do 28. 11. duchov. správce Oldřich Benáček. Počet dětí tohoto nábož. je celkem 6, ostatní jsou říms. katol. nábož.

Indust. učitelka Marie Průšová ustanovena byla v Knežmostě od 1. IX. a na její místo nastoupila učitelka sl. Anna Kofková rozená ze Suchbátovic.

Dne 12. března zemřel náš velitel spisovatel Alois Jandačka. Jeho dílo a dílo obsahuje přílohu "Věsteň" ze 13. března 1930.

V prosinci zemřel univerzitní profesor MUDr. O. Sedláček, bývalý ředitel narod. divadla Inorana a tragický stonak hudební skladatel Oskar Nedbal.

Na osadní včel v Solci byl dle v prosinci nový formový umístění. Starý byl prolomen učitelčiním autem při vjezdu křížem. V tomtež měsíci byla vřha znova oveshována.

V minulém roce (1929) zaslal osadní starosta p. V. Kojic na náves u hvozdického rybníčku proti Parížovým vlastním dětem, který nemohl.

Na jaře t. r. vysázel obecni starosta p. Stan. Džijl nové celý svůj ovocný sad. Štěpý zakoupil u Lešian u Turnova od p. Štěpánka. Jinak vysazovali volníci v uplynulém roce málo stromků.

Jako náhodou uspořádal sbor učitelů pro děti školní slavnost stromků v hvozdického.

Zemědělské dělnictvo ze Solčického založilo Osadní jednotu zeměd. a lesního zaměstnaneckou a čítá 35 členů. Předsedou je Josef Hlaváček, kovář ze Solčického.

Roč. 1931.

Průběh cen a vývoje ve světové válce.

Letní čas.

21. dubna 1916. nařízeno minister. pro příkladu Německa zavedení
t. zv. „letního času“, kterýž protiva od 1. v. - 30. IX. Dne 30. dubna v 11 hod.
noční posunou se všude hod. o 1 hod. a v tom stavu nařízení zůstano
až do 30. září. Novota měla na účel šetření hlavně svítivem v době
letní.

Ceny před
válkou ve
válce a po

Ceny různých životních potřeb zdražovaly se ve válce i po jejím ukončení

1 kg másla před válkou	ve válce	po válce	r. 1931.
2 Kč	10-12 Kč	24-28 Kč	14-18
" tvarohu 0.30	1.2	4-5	3
" hovězího masa 1.10	7.2	10-18	12-
" vepřového " 2.	10-12	24-28	14.
" mouky 0.44	2	4-6	2-3
1 koláč 0.40	2	6	3-4
1 husa vepřem. 4.	20	45-50	35
vlněné šaty 50.	200.	800 - 1000	600
šněrovací boty 15.	70-80	200 - 260	90.
1 l piva 0.26	0.88	2.60	2.60
1 q pšenice 24.-	60-80	200-300	150-

Válčné ceny byly mnohem vyšší a zaplatilo se cenou, jatekou tedy
pročapoval. Maximální cena (úředně vyhlášená) byla následu-
jící: 1 kg pšen. mouky pětine 0.3 hal., kvasič 48 tr, špatné 32 a
šitné 26 hal., 1 kg cukru 1.04 Kč (při 0.40 Kč) 1 l mléka 28 h
(při 1.80 Kč) V současné době rapidně stesky ceny výrobků lidu
zeměděl. proti cenám průmyslov., takže postavení rolnictva je o-
hrzeno a nemůže tudíž kupovat stroje, pleštky hnojiv, oděv atd.
Zmínitě starby jsou drahé, takže ruch stavební na venkově přestal.

Vále oblébené zavedeny byly ve válece různé jiné - enty. Lutřentz
a tečiventz
Lutřentz (11 kg cukru na osobu na měsíc) Pro zavedení ovoce v
podniku ustanoven byl představen cukru a přidil se počtem osob.

Dále zavedeny byly tečiventz a v mnohých koolivních vytyeli se na
kávru ze žitka a vaří ji do dnes. Kromě zde jmenovaných - entek
byly zavedeny - enty - na všechny poličky, jež se nedostávaly.

Do obce zdejší přidělena byla rodina váleč. uprostřed Albrata. Váleč. u -
prochleci.
ma Halpuna v r. 1916 u Kralic. Obyvala výměnkářský do-
mek p. J. Zedánstého č. p. 7. a. Tři dílky a této rodiny na-
vštěvovaly škole zdejší. V témž roce odstěhoval se z jmenované-
ho domku výměnkář p. Janoušek přes 80, u. starý ke své vnuč-
ce

6. října 1916 zveřejněny pro váleč. potřeby oba váleč. zvony ve Retvisice
zvoni.
věži zdejšího kostela. Když došla zpráva, že druhého dne lu-
dou snály, zarronili jimi synové kostelníka Berana na porlou-
čennu (Pepita a Vence) ve čtvrtek a v pátek 6. a 7. listopadu. Kost-
ela mnoho oba zdejších osadníků, nad osudem zvoni, jež je
do občinu Paně vzaly a semičelé doprovázely na pouti posled-
ní. Pomocí kladky snáli oba na podlahu věže. Menší koren celý
oknem věžím vedle předního vchodu. Zaryl se hodně hluboko do ze-
mě. Větší byl perlíky rozbit a po kusech strázen. Malou stěpinu
velkého místka říd. učitel K. Prandáta pro škol. kabinet se pra-
mátku. Práci tu obstaralo 6 mužů Němců, německé jisté firmy
u Litoměřic. Za 11 kg zvonořiny zaplatil však 4 K, ale do dnes -
ního dne nebylo nic zapláceno. Rozbité zvony odveř
kvoči ze dvora Solecu J. Jansa na nádraží do Mn. Kladisko.

Druhá retvisice zvoni byla v r. 1917. dne 7. listopadu. Tehdy odebran

at xdejšího kostela menší zvonček, nacházející se ve velké věži. Byl tu-
diž ze 4 zvonů jediný, nejmenší ve věži „santitasoček“, který nyní obta-
kává úkol „umírůčka“, a ve na služby boží, volání telefony a t. d.

Tak jako oděvali zvonky k účelům vojenským, tak také uctvívali
větší pišťáky a varhany. Teprve v roce 1931. byly varhany opraveny.

Větší zvon měl tento nápis: „KE CZTI A CHWALE BOŽÍ A BĚHOSLAWENÉ
RODICZKY BOŽÍ NA NEBE WZETÉ GEST TENTO ZWON SLIT ZA PANOWÁNÍ
W. K. P. A. I. H. Z. W. A ZA SPRAWY HEGTMANSKÉ D. K. T. 1681. Menší ulit byl
od H. W. Paula v Čestce Lipé. (1833)

Učitelé ve
válce.

Celou válku vyučoval při škole nejšší říd. učitel H. Roudavský v I. tř.,
nebo poločasně a nebo s učitelem druhým. Hnuš při mobilisaci naruko-
val učitel Jos. Čopce a byl na bojišti v Štěstě a v Rusku. Onemocněl
úplavice a shvritým tyfem. Navrátil se 23. listop. 1917, byv osvobozen
a počal opět vyučovati. Načas v. k. vyučoval od 1. 9. 1914 až do 28. února
1915. kaplan Fr. Sinterka. Od té doby farář Pavel Jiroušek až do 15. IV.
1916, tedy počal vyučovati kaplan Václav Eliáš až do 25. IV. 1917. Od
té doby vyučuje nepřetržitě farář Pavel Jiroušek. Od 1. květn. 1914. vyučova-
no poločasně až do 16. III. 1915., tedy nastoupila sl. učitelka Bc. Štejsková,
ale jen na káátku a ukr. šk. p. jmenovala na jejím místě sl. uč. Marie
Dlouhá až do konce škol. roku 1914/15.

Šití papí-
ru ve škole.

Vzhledem stouhajícím cenám papíru byla nařízena šití v místě největší.
Žáci nižšího stupně psali a kreslili na tabulky, které ze 20 hal ceny před-
válečné stály 1.50K. Kreslilo se na obou stranách čtverek. Šití se dříve
čhal. byl nyní na 50 hal., ale papír nižší jakosti.

Nevolnostele
období.

Vzrušující nevolnostele období peněz způsobil, že lidé počal psát
papírové dvoutkoruny a některé na čtverky byly uloženy. Tato pračí-
nání došlo i s vzhledem předního také při vyšší bankovce. Některé
20 h nahrazeny byly zlatými, podobně bronzi dvoukalčí.

čistá inteligence, volební, učitelstvo bylo pronásledováno a porozováno. Působice
 no. Šestnáct každý učitel nesl si při svých dokumentech poznámku „Politický čest. svátoča.
 prodeřelý“. Nejhorší práce na nás řídili a přímo sprostě s námi jednali.
 důstojníci něm. národnosti a říde. Mně samotnému hrozil „hejtman“
 zastavením, ale neměl k tomu příčinu. Sprostě mi nadával a teprve
 stěsnitý typ mne a jeho drahlé vysvobodil. O tomto onemocnění byl pře-
 svědčen, že si je sami děláme. Teprve vyšší křeváři utvářeli na jeho mysl.
 Tedy vedle útrap tělesných snášel jsem muka duševní, která byla mno-
 hem horší. Každý krok náš byl bedlivě sledován, takže nemohli
 poslanci Dr. Škramář a Dr. Rašín byli pro velerádu a redaktor
 časopisu a Jos. Kamrad pro vyvraždění válečným soudem odsouzeni
 k smrti. Prodejci si věc válečná justice rozmyslela a trápila odsouzené
 vězení a později byli propuštěni.

11. VIII. 1914 zvoleni do obce. nastup. v Solci:

I. sbor Stan. Trgl,	II. sbor Josef Beran
Anton. Hamáček	Josef Hluka
Josef Bureš	Alois Šolc
III. sbor Frant. Horáek	
Josef Šmíd	
Jan Tráve	

Obecním starostou zvolen 27. srpna Stan. Trgl, první radním Josef
 Bureš, II. Josef Beran a III. Josef Šmíd.

Osadním starostou v Solci zvolen Josef Hluka, I. rad. Josef Štěpánek
 a II. rad. Jan Tráve.

Osadní
 a obecní
 nastup. na
 valky.

Státní převrat

28. X. 1918.

Roznesly noviny do všech koutů naší vlasti, Moravy, Slezska a Slovenska přelblatou vůlí lidu českoslov, že odvážej' jeho sen stal se skutekem. Jeho dne proveden státní převrat, jehož hlavními strážci byli: Dr. M. Rašín, Dr. Fr. Soukup, Jiří Štěpán, Ant. Švehla, Dr. Václav Šrobár a prohlášen stát československej'. Uvedení poslanci na utvořený "národní výbor" učinili prohlášení končící výzvou, by se každý bezvýhradně podrobil konstituci "národ. výboru".

Všechn českej' národ je nesmírně vřasen se slájet. Noviny hlásají velkolepé oslavy "Dne svobody" v Praze a ve všech končinách státu. Všecké občanstvo i se školními dětmi a dějšími ubíká se na památný kopec Mušketý, aby oslavil státní převrat a u vš' povolany'ch slyšel sladkeá slova - je mir - jsme samostatný stát čsl. Tři plápolajícím ohni ničeny obrázky všech nenáviděny'ch Habs - burků a jich pomahačů. Zpívány národní písně a jasota není konce.

14. listopadu konán historický den - schůze "Národního výboru", kterou zatkýl Dr. Kar. Kramář. Prohlásil státní formu: Československou demokratickou republiku a prvním prezidentem zvolen univ. profesor Dr. Tomáš Masaryk, který měl největší zásluhu o osvobození naší vlasti. Předsedou Mar. shromáždění stal se poslanec Fr. Tomášek, místopředsdou Fr. Udřal.

První prezident vrátil se 21. pros. a siringy do osvobozené metičky Prahy. Vítá jej mládež, soterstvo, vojstev a různě'spoltež s prapory a hudbou. Na nádraží vítá jej rodina, legionáři a ministři. Pan prezident stala'da' slib ve sněmovní síni do rukou předsedy Národ. shromáždění.

Počasi a úroda r. 1931.

Zima byla pro ozimy hodně nepříznivá, takže obilí celkem špatně přerínoválo a říto bylo napraveno plísní sněžnou. Úroda říta byla pod průměrnou a proto si uhájila průměrnou cenu, ~~to~~ platilo se i Kč 150 za 1 q. Cena pšenice byla od 140 Kč do 150 Kč a úroda její byla dobrá. Žně byly počátkem hodně deštivé, teprve ke konci se počasí zlepšilo. Naštěstí mokra a chladna nepřivlula se ještě luvě semen a bylo suché. Slámy byly pro nepříznivé jaro celkem málo, takže se prodávala už za Kč 45.1 q, kdežto 1 q sena prodával se za 40 Kč. Úroda cukrovky byla jen dobrá a polníci nemohli i kdyby jim bylo více narostlo, dodat do cukrovaru jen určitý předem stanovený kontingent a za cenu mnohem nižší proti loňsku.

Bramborů se urodilo dosti a 1 q byl od Kč 20 - Kč 30. Úroda ovoce byla překvapivě, vlastně bylo mnoho kousků, ale za velmi nepatrnou cenu, takže spousta ovoce zůstala neprodána a stržila se.

Tež cena jablek byla dosti nízká a pouze jablka zimní přídrazila. Švestek téměř nebylo a v mnohých podivných neměli ani světlých kvedlíků, takže cena byla hodně vysoká. Dlužno poznamenati, že v sousední obci Kamenici bylo tolik švestek, že se větve stromů pod tíží ohýbaly. Zelování se urodilo mnoho a vlastně okurky narostlo velké množství, proto jejich cena byla nepatrná a mnohu jich stržilo. Pěstitel okurky ze rodiny obce pan Rudolf Brollík nemohl vůbec okurky prodati a proto se rozhodl pro další rotaci je nesažeti. Podzimní seti a sklizení řepy mělo se naštěstí počasí příznivě, ale porážka byla mokra.

Hospodářská krise

Hlavní příjem lidu venkovského na hovězi a vepřový dobytek klesl do té míry, že hospod. krise z roku minulého se zvýšila a jak se zdá, bude pokračovati. Zadluženost venkova roste a je velmi mnohou těch, že neraplají ani dluhové úroky a daně. Vepři prodávají se na úroveň váhu 1 kg i pod 6 Kč, telata na 5 Kč, hovězi - býci na 4 Kč a starší krávy na jernítek na směšnou cenu 2 Kč. Zemědělci by rádi prodali, mají málo krmiva, ale nikdo ani koupiti nechce. Na trhu je dobytka toliko, že si kupec dělá dobrý den a nabízí první směšnou cenu. Správně vyhlédly do budoucna puvlásteť prvoty, kdo mají dluh, čítnou podílnu a jsou finančně zatiženi a nemají-li polnítk, nemají druhé stavy také. Poroují krizi obchodníci, umruštníci, továrny a průmysl. Neraměstnanost roste a dostoupila čísla 1/2 mil. osob, jimž stát platí podporu a nejpatičnějším ve městě se i oplatek postaral. Mnohem horší poměry jsou ve státech sousedních a krise hospod. hlásí se z celého světa. Ačkoliv i v naší obci je něteolite neraměstnaných, nepichlásil se nikdo o podporu, které by si byli plným právem nasloužili. Pru tři dítky neraměstnaných dostalo se od Okresní předobru a ubleku. Cena výrobků zemědělských není u měrná jiným produktům, jež musí venkov doprovázeti. I samotné maso u černítek neodpovídá podmínkám nákupu. Platíme za 1 kg masa nepřivětvo 14-16 Kč, hovězitvo 12-14 Kč. Nejdraší jsou obvod stroje a materiál stavební, takže v tomto roce se v naší obci více nestavělo a opravy dávají se jen ty nejnútnejší.

1. března zemřel se pohřben p. Fr. Havlíček ze Solecu. Narodil se k. 1845. a na Solec přestěhoval se s rodinou před válkou a koupil domek od N. Jačkové, který patří p. V. Lochmanovi. Chodil do práce ke dvoru a syn jeho Josef obdělával při poročelci 3 ha polí a 1 korec lute a půl kolonij na Solecu, kdež si postavil hostinec s obchodem se zbožím smíšeným. Název hostince je „Nad Kolínem“ - dle pojmenování mlýna Kolín. Zemědělsky byl do poslední doby čilý a pásával letního času husy.

24. února pochován byl rojejší chudý příslušník V. káma, který měl od obce bezplatný byt v obecním domku, kde bydlil se svou ženou a dcerou Am. Hartmanovou. Propory od obce dosud nebral a živil se práci u dvora, narod. se k. 1855. Po jeho smrti odstěhovala se Hartmanová ze Solec.

14. srpna utopila se v rybníku „Blato“ stará výměnkářka z Malobratrice Barbora Svádná. Před smrtí uvázala si na oči šatek a skočila do vody, kdež byla nalezena. Zeměla měla chalupu v Malobratricech, kterou dala svému synovi p. Fr. Mlýnskému.

V čarvenci utopil se v Novém rybníku rolník Klouček z Brančovic.

Ke konci ledna provdala se sl. Zelená Želánská za p. Fr. Janda, montéra ze Starých Hradů od Libáně. Povolal se v roce minulém, když p. Janda byl náměstním při elektrifikaci obce. Jest mužem jako rybný pracovník a pověst má velmi dobrou. Objevají výměnkářský domek č. 7. a. se svojí manželkou p. A. Želánskou.

Druhá svatba konána byla v měsíci dubnu u Marešů. P. Vaclav Mareš, nejmladší syn chalupníka Jos. Mareše měl snátka s chotí Bláženou z Borovic u Mn. Hradiště. Otec postoupil svému synu hospodářství a sám šel na výměnek.

Přestěhování. 29. března přestěhoval se na Tolec p. Vaclav Hlysek z Našedlnice se svojí manželkou Annou, porenou Hlaváčovou se dvěma dcerkami Věruškou a Martiškou. Koupil po nemilem strýci stavení č. p. 4 i s palustmi, které do nynějšího obýval druhý strýc František Hlavák a přestěhoval se zase tímto dnem do svojí chalupy č. 18., kde původně bydlel pod Hlaváky a kterou měl pronajíatou Josef Lochman, zdejší příslušník. Dne 18. přestěhoval se do výměnkářského domku p. Marie Švarcové. Jest krmítkem a v zimním období je včasně ten domáckým porádkem vepřím v Toleci a včelí. Jinak po-
možná hospodářům na poli nebo koná práci, kterou právě majitel. Jiná byla také jeho tetyně Hlaváčová se svojí dcerou Emou. Obě chodily na práci ke dvoru.

1. prosince odstěhoval se ze Tolece obuvník Josef Richter, který obýval domek patřící Anně Beranové a odstěhoval se do Mn. Boleslavě. Na jeho místo ze Beranovic, kteří mají pronajíatou usedlost č. p. 6, přestěhoval se opět Josef Lochman od Švarců, aby mohl vykonávat p. Beranovi v hospodářství.

1. únavce odstěhoval se z Malobratovic učitel zdejší školy p. Alois Šetr, byv ustanoven def. řídícím učitelem v Našedlnici. Působil na škole vedlejší od p. 1924. a před tím v p. 1919 a 1920. Byl učitelem v různých, různých kroužcích, společenstvem a velmi dobrým pracovníkem ve všech spolcích včelářské v kroužku div. včelníků „Larličky“.

Bydlil v Haldetráckích, odkud byla jeho první pozemná slečna Fa-
-nuse Leajbova. V poslední době stal se předním a vynikajícím pracovní-
-kem ve straně Republikánské. Měl také svoji vlastní kapelu a hrával
-vlastně Školu v Knežmostě. Na jeho místo jmenován byl výpomocným 1. únoru
-učitelem Ladislav Pauli ze Žantova. Do školy chodil denně ze Žantova,
-kdež jeho matka má svůj domovec. Na škole v Solci učil pouze měsíc
-a ustanoven byl učitelem v Knežmostě, aby byl blíže domova, poněvadž
-byl chorav. Po něm nastoupil místo učitel (Ladislav) Jindřich Lukeš 1. října
-z Buštěhradu u Kladna. Bydlil a stravoval se v Hostinci u Špinů.

Snahy osvětové.

10. ledna nastoupil sbor učitel. škol. radia na obnos Kč 2955 značek „Stan. Radio.
-dant“ od firmy Seidler chl. Boleslav. Místní škol. rada starovala na šk.
-radia obnos Kč 1000. Radio.
- Naučení pana presidenta jakož i státní svátek oslavování jsou ve škole 7. říjen
-upřísněm důstojným. Škola je ozdobena státním praporem a provádají 28. říjen
-se školní slavnosti s přednáškami.
22. III. schválili ochotníci divad. kus „Na Benešově gruntě“ od Franíka, Divadla.
6. XV. „Střevánska“ od Baara, 25. XII. „Karla Hlavického“ od Šamberka.
19. III. pořídili večírek na počest 25 l. pobytu řed. učitele J. Zofky
5. IV. schválili sdružení studentů: „Pan učitel“ od H. Fyneckého
12. IX. kus 9. srpna opatřovali, 19. VII. „Muz. jomů to klavír schůzi“ od
-Trobodý 26. VIII. pořídili programový studentův večírek.
26. VI. pořídil sbor učitelův dětskou besídku a družkou 29. XI., Besídky.
-školní výlet vyternán 10. VI. Hlavánským autobusem do Prahy. 4. IV.
-Drost čil. kříže slavnost míru na Bilou sobotu 22. XII. Stejně jako

Přednášky. 29. XI. přednášel pan řídící V. Hodeman na thema: Karel Havlíček Borovský a nemocí nakazlivé.

26. IV. týž referent „Důležitost a péče o ovocné stromy“, „Správné sázení stromků.“

Dápisy příležitostné.

Pozár. 9. I. vyputel a neurnámé příčiny v sousední obci pozár u panna Josefa Marka a zničil vše. Škoda je značná a je kryta pojištěním pouze v částce Kč 5000. Při domovní sbírce bylo sebráno v jeho prospěch Kč 800.

Akce stáda. Školní děti usotily a uložily v místní Kampačce na r. 2753 Kč a všichni čl. řáci obdrželi vkladní listy se vkladem Kč 5.

10. mazy 10. a 11. ledna zaznamenán největší mráz 16°.

soupis trav 1. ledna konán soupis trav a napočítáno v Solci a Solčotku 1854. Průtelnem a majitelem obecního bytca v Solci je p. V. Kysela, na Āantově p. O. Egert a dvůr v Solci má bytca vlastník. Poplatek k 1 hečny v částce Kč 25 odvádějí kolníci obecnímu úřadu, který je opět platí majitelům bytca a připlácí 5 Kč a každé trávy ke složenému obnosu Kč 600 od velkostatku.

Místní org. 6. ledna založena byla samostatná organizace „Republ. strany a Do-
v Āantově noviny“ v Āantově. Do této doby byli členové ze Āantova v organizaci v Solci.

Motorová 29. března jednáno bylo ve schůzi obecního zastup. v Solci o zateoupe-
stítkačka. ní motorové stítkačky pro obce hasičské v Solci. Uplně dohodly nebylo
dvečleno, ale usnešeno ušetřeně peníze utělidati na fond pro moto-
kovou stítkačku.

Mlátičí gar. V srpnu zateouřili si společně následující sousedé mlátičí garnituru
ritura. s listem: p. p. Václav Buan, V. Kysela, R. Bradík, Jan. Pařík a J. Šnajda

Okresní školní výbor poděkoval přípisem místní školní radě v
Solci za poctivé vyteonařování povinnosti a jmenovitě za příspěvek na
zakoupení stanice rozhlasové.

Obecní zastupitelství schválilo v minulém roce částku Kč 4500 na e-
lektrifikaci jviště divad. ochotníků v Solci a v tomto roce došlo k její-
mu provedení. Krásným tímto darem na podniké osvětový kapráno
je zastupitelstvo obecní kladyrn písmem trvale v srdce všech věrných
ochotníků a uvědomělých občanů. Jmenovitě starosta obec Stanislav
Prýl naslouží si nečynoucí a čisté vzpomínky věků budoucích.
Elektrifikaci provedly Društ. návrhy podniků Dračických svým
montérem p. Fr. Jandou ze Solce. Ředitelství podniků darovalo spol-
ku veškerý materiál až včetně rozvodnou desku v ceně Kč 1500. Na
upraveném jvišti hráli nejprve studující ze Solce dne 19. června.

18. srpna uspořádání byla v obci sbírka na pohřebce ve Vařci
na Slovensku, která vynesla Kč 317. Na Solci a Solčeteu provedly
sbírku ráčky měst. školy Anna Bergmanová a Věra Tošťová

V prosinci sebrána sbírka na neraměstnané a sebráno bylo
222 Kč a 3 g brambor, kteréž nebyly dooud nikým vyvedeny.

Volby do obecního zastup. vypracovány byly na 27. říj. Jelitsov byla v
obci jednotná kandidátka Republ. strany a Domovní, nebyla volba ko-
nána a zvoleni tím navrhnutí kandidáti: Oldřich Egert, Ěantor, Ka-
maček Frant. Ěantor, Kopaček Jos. Solčick, Lochman Václav Solc,
Stan. Prýl Solčick, Jaroslav Nejedlý Ěantor, Václav Vančura Sol-
čick, Frant. Svoboda Ěantor, Jaroslav Špina Solc, Josef Smid So-
lečick, Frant. Horač Solc, Josef Trajer Ěantor. Náhradníci: Ru-
dolf Brodík, Fr. Smid, Jan Šojg, Josef Mareš, Václav Vigner,

Prošvalno
urnární m.
s. n.
čleka. jviště

Sbírka v
obci.

Volby

Zapískatel této kromě vydal se následkem choroby kandidatury
do obecního i osadního zastupitelství. Byl celkem 12 p. členem obec. za-
stupitelství a v posledním období náměstkem starosty. V minulém období
byl osadním starostou v Solci. Při volbě starosty obec. zvolen byl staros-
tou obec p. Josef Šrajber, mlynář ze Žantova a jeho náměstkem p. Va-
clav Vančura. Protože tato volba byla všeobecně podána petice členy zastupitel-
stva ze Solce

Volba osad. zast. vyřádná byla na den 25. x. a protože byla pouze jed-
na kandidátka, zvoleni následující navržené kandidáti: Václav
Bajic, Stan. Židánský, Josef Novotný, Amos Holický, Václav Beran,
Josef Lechner, Josef Pařík, Václav Dutz, a Jan Knobloch. Náhradníci
Jaroslav Pařík, Václav Adam, Fr. Mišter, Jan Janáček a M. Trávník.

Při volbě starosty zvolen p. Václav Beran, jeho náměstkem St. Židán-
ský a protelaobrněním Josef Pařík.

Osadním starostou na Žantově zvolen p. Václav Toms, v Malobru-
tčicích p. Václav Kyřivít a obec. starostou Josef Rulc.

Rok 1932.

O pylú a Radonic:

Místní po-

Na výhled od Malobratrice rozkládá se lesík zvaný Petelo. Více než před 100 lety byl to největší a nejhlubší les v celém okolí. I na slunných dnech bylo v něm temno, husté koruny stromů nepropouštěly paprsky slunečních. Jíždělehdy se říkávalo, že v lese straší, a kdo právě nemusel jím jít, vyhnul se mu, a kdo nemohl tak učiniti, oddechl si, tedyž měl smutný les za sebou.

věst.

V blízkosti Malobratrice žili v té době dva bratři, jejichž jmen nikdo nepamatuje. Když dorostli oba v muže, zmizeli ze vsi. Bez se však vypravovalo, že byli spatřeni v lese dvěma muži, sobě jako vejce vejci podobní, o nichž však nedověděl nikdo jíti, jako vyprávají. Objevili se rády a nenadání a právě také rychle zmizeli. Byli všude a nikde.

Na jednom konci lesa postaršili žemě kámeny suché dříví, že nestačily ani oběma postirati. Malou chvíli na to zase obrali povestného na druhém konci o všecko, co nesl. Měl-li v niši něco k jídlu, vybrali mu vše, niši malovali kamením a hnali ho před sebou, div pod tíží plicha nevypružil. Na obranu nikdo nepomyšlel. Jen jedentkrát udeřil nějaký kámenik jednou do nich tlustou hůl, ale hůl se dva kusy plošně vyletěla mu z ruky, až kámenik klosti hlasitě zakřákal. Hrozný chechtot, při němž keev v řílcích stýdla, byl mu odpovědí. Měl co děkovati oblohyňm nohám, že utekl; adair by byl nezvážel.

Tehdy patřily Štěpěře k faře solce, takže i pohyby se brávaly lesem přes Malobratrice k Solci. Když byla natvora zezna se posledním odpočinkem a pláč přibuzných se brýval tichom lesním, doprovázeli jej z daleky oba bratři harkáním a pokřikováním, až se lid děsil a z prázdu utíkal.

Takoví hroutky prováděli po celou řadu let. To nesl těžce rytíř z Ra-
donic, jehož statek stával v Solci v těch místech, kde je v Solci statek
Radonicových č. 6. (nyní Župka) - Když i on a jeho šlechtí rážili na sobě
zlobu bratří, umínil si rytíř, že se obou zmoení. Velkými odměnami si
steal mnoho statných mužů, obkličil les, oba rajal a spoutané odvezl
do Solce. Měli byti ještě toho dne zastřeleni. Připoutali je ke stromům
a deset myslivců namířilo jim své pušky na prsa. Ale jaké bylo jejich
leknutí! Všichni se obrátili, aniž by odsouvenčím ublížili, takže
poučil rytíř, aby spoutaní bratři byli propuštěni mečem. Ale ani ten jim
neublížil. Diváci se hrůzou rozpušili, bratři pětichali pušky, jimiž
byli spoutáni, a zmireli opět v lese.

Nyní teprve pocítil rytíř celou tíhu jejich msty. Ubližovali jeho lidem,
kde mohli, že se zdaleka lesu vyhýbali. Od té doby nazývá se byl les, "Po-
klem" a bratři jeho ďábly.

Uplynula řada let. Jedentkrát přišly ženy lámající souš ke malé je-
styni ve steále a našly tam oba bratry ležeti mrtvé. I počátku se do-
mnívaly, že je to opět jeden z četných jejich zrád, ale když se mrtvoly
nehýbaly, obrátily se blíž.

Tu teprve se poznalo, že to byli obyčejní lidé, ale statek tvrdou kůží,
že jim žádná zbraň neublížila. Byli pohřbeni ve společném hrobě a lidé
jim říkali "fexci". Po mnoha letech byly hroby vykopávány. A tu se uká-
valo, že kůže jejich v zemi nesetlela, nýbrž byla právě tak zachována, ja-
koby je byl vóera pochovan. Dosud přijíždí pamětníci, kteří vykopané m-
rtvoly v solecké kostnici viděli.

Napsáno a korigováno "Pověsti Jičínska" od J. Místíka, jemuž tuto pověst
zastal p. říd. učitel Barthman z Pípušle vypravování starších osadníků.

Nejoblíbenější lidová ve zdejší osadě je kostel „Nanebevzetí Panny Marie“. Stojí v západní části na malé vyšíně, je zděný a šindelem krytý. Nad kněžištěm vyčnívá malá věž pro malý zvonček, jímž se při porokřesťování a prokřesťování nejsvětější svátosti oltáři a před rozpočetím služeb božích zvoní. Světlo dovnitř vstává tímž okením do kněžiště a okením do loží chrámové. Hlavní vchod od jihu a vedlejší od severu jest opatřen volnou předstíní. Ložní chrámová je 10 m dlouhá a 8 m široká, má po obou stranách po 7 m lavicích 2 7 m dlouhých, po 1 lucerně a po 1 postuanním oltáři. Prava stěna ozdobena jest obrazem „Beránka Božího“ na plátně malovaném; leva tatevým-
těl obrazem představujícím „Křest Pána Ježíše v řece Jordáně“. Právý postuanní oltář ozdoben je velkým obrazem představujícím tatev
„Křest Páně“, levý ozdoben je sochou Ukřižovaného a sochou Panny Marie. Kněžiště je vyvýšenější. Mezi nimi a loží chrámovou jest obě-
dinné nábradlí, nad nímž v levo spočívá seaxatelna.

Kněžiště je 5.5 m dlouhé a 4.5 m široké, kdež je hlavní oltář, zprávo-
nice a seaxatelna. Hlavní oltář má veliký, na plátně olejovými
barvami zvelebený obraz: „Nanebevzetí Panny Marie“ a nad ním men-
ší tatevým, představující „Nejsvětější Trojici“. Vpravo i vlevo vedou za
oltář vchody. Nad vchodem pravým zdobí hlavní oltář socha svatého
Paula, vlevo pak socha svatého Petra. Zprávo od oltáře veliká socha
Ukřižovaného. V kněžišti před hlavním oltářem a v pravo od něho jsou
nábradlí, pod nimiž jsou hroby: „NIEKTERYCH SLAWNEHO A SLOWUTNE
HO RYTÍRSKEHO“ rodu pánů Straka a Karpouni, jako a jejich uku po-
sud obě malého a kusých nápisů souvliti lre. R. 1688. dne 1. Apri-
lis posvětna byla v chrámu Páně Boseništěm (dle nejstarší kramu
matrice) deua jmenem Sylvia - Francisca - P. otec urozený a stateč-
ný rytíř p. Jan Henrich Straka na Hořenic Malobratřicích a
Štíreticích. P. matě Marie Veronika - Lev. Dorota Lokajova, zebraška
ze Sobotky. Jos. Kateřina, senu Kryštofa Sernouda a Jan Hubout ze špitálu Boseništěho.

Dvě sarkofágy v levé u kněžiště ozdobeny jsou uprostřed přetenou řez-
bařskou prací. Do sarkofágy vnitřní světlo jedním oknem od vycho-
du. Vchod do ní na západě opatřen jest dřevěnou předstiní, (letací při
opravě kostela r. 1880 odklizená byla.) Vnitřně tohoto kostela byl prý opra-
ven a vřadoben r. 1864. Jím r. 1831. byl od ředníka Jana Kozlanského
a Bosni vyhlášen a od Jana Vávry a Malolucatic vymalován. Ten také
oltáře opravil a zábradlí u chóru obarvil na 38 al. C. M.

Při západní stěně chrámové jest chór, jenž spočívá na dřevěném sloupu,
kterýž má nahore u podlahy chóru vytesaný letopočet 1710. V době té směr
byl chór křiven. Na chóru vedle na proti vedlejšímu vchodu od severu
dřevěné schody. Vstupný se 6. křesťů a 2 měchy jsou velmi špatné
a potřebují nutně opravy. (Na podanou žádost nálezpaného opavského
v měsíci srpnu r. 1880 od Š. Müllera a jeho syna a Johannesa Dorfa u
Burgsteina na 95 al. r. c.) Z chóru na západ jsou dvě věže, kte-
ráž stojí u lodě chrámové na západě a vysoká se vypíná. Jest čtyřhranná,
asi 2 metry nad stíhací zděná, ustátně dřevěná. Ve dřevěné části
jest zvonička, kdekž jsou 2 velké zvony. Větší západně visící zvon má
tento nápis: KE CZTI A CHWALE BOŽÍ A BLAHOŠLAWENÉ RODICZKY BOŽÍ NA
NEBE WZETÍ GEST TENTO ZWON SLIT ZA PANOWANI W. V. P. P. A. I. H. I. W
A ZA SPAWY HEATMANSKÉ D. K. T. 1681. Menší východně visící jest ulit
od M. W. Paula v Česté Lipě. Ste eti Spasitele swiata katolawem ra-
dussi Polské. Leta Paně M. DCCCXXXIII. (1833) Nad zvoničkou jest velika
šindelem kryta baň, výše pak zvonička pro umírání, ozdobená tak-
léž malou baň, z níž vyčnívá kříž, jenž již pádem hrozí. (To vše bylo
r. 1880. odklizená a zvonička vystavěna zděná a stíhací nad ní ve slohu
gotickém a potryta bledicí) (Nad zvoničkou jest velice, šindelem kryta
baň) I věže té postyjuje se oteu našemu rozkošná vyhlídka do široké ro-
viny oltud daleka na jih a na západ se prostírající.

Kolem kostela na všech stranách postaven se čtyřhranný zděným plotem o-
hraněný hřbitov s vchodem od jihu a od východu. Nynější reol oteblo

hřbitova zhotovena byla r. 1861. a sice ze štule přivezených od Branžiče
a doloždic od Volešnice.

V severovýchodním rohu jest zedná, síňolelem krytá kostnice, v níž
až do nedávna bylo velké množství (asi 10 m³) kostí, kteréž roku 1875
zakopány jsou do velkých jam v rohu jižovýchodním. Mezi nimi by-
lo i několik mumií nejspíše některých panů Solceckých nebo Mala-
burských, ježto mrtvoly byly balsamovány a také hrubě vřelou-
vati mohly. Někdy a tým byl kosteliček tento založen, o tom svědce
nedověrovalo se nám zpráv dějepisných. Pravi se, že již r. 1348 jme-
nován jest mezi farními, a že až do nešťastné pro národ český bitvy
bělohorské byl kosteliček věřících rytmáři evangelického a teprv po
rozšíření nuceného katolicismu byl upraven k službám božím rytmá-
ři katolického. K vypravování tohoto kostela jest velmi bohaté na-
sluší. (R. 1843 měl kapitulu Con. Mince 10.173 al 50 kr.) Jest tudíž
pravděpodobno, že osobnosti, jež to v moci a na starosti měly se mají, necha-
ly kosteliček také spustnouti.

Poměr fil. chrámu Páně Solceckého ku chrámu Páně Rosenšteckému: Ne pa-
métní tenity fary Rosenštecké konají živají služby boží ve filiálním kostele
Solceckém mimo tevidou třetí neděli v roce ještě v těchto svátcích:
1) na sv. Štěpána, 2) v pondělí Velikonocní 3) v pondělí Svatošlušní
4) v neděli pro Božím Těle 5) Navštívení Panny Marie 6) Nanebevzetí Panny
Marie (Posvěcení chrámu P.) 7) Narození Panny Marie 8) Den posvěcení
chrámu Páně (císařské posvěcení) 9) v pondělí posvěcenstou. 10) na Dušičky
kde jen zpívají requiem s procesím. Aby se nábožněcí mysl, která u věřících
filiálky Solcecké panuje, udržela, kdor jest nízepsaný řád ještě následující
služby Boží v Solci konati: 1. o tannějším Božím Těle odpoledne litanie
s prožehnáním. 2) o posvěcení chrámu Páně odpoledne litanie s prožehnáním.
3) v neděli o posvěcení císařském odpoledne litanie s prožehnáním. 4) o pro-
selbých dnech jednu procesi do pole konati. Tyto služby boží jen na pondělí-
ní věřících filiálky Solcecké odbyvati se uzavřeli a počli pro olachovního

• těchto dnech slušnou přiležitost postlou a o mši sv. v prosobních dnech řáda-
ti ludou. Jos. Michálek m/p. farář.

K tomu dodávám slavní bisk. konsistoři. Toto se potvrzuje s tím doložením, že se
všem těmto službám božím bez vědomí a povolení sl. bisk. konsistoře ani nic
vynehati ani nic přidati nesmí.

V Litoměřicích dne 10. června 1835. Wenzl Dawa m/p.

Dle pamětní knihy far. Bosenští: R. 1689. obstarána pro kostel Solceť ne-
velká avšak elegantní křtitelnice. R. 1692. křtena pro kostel Solceť k pro-
vádění nová a oltařní stupně. R. 1693. koupeno pro sakristii vteusné
staniolové umyvadlo.

Věškeré opravy kostela v Solci roznamenaný jsou v této pamětnici sb. 11.
R. 1714. koupeny byly pro kostel v Solci nové křtiny. Nynější křt. kolem
křtitova vystavěna byla r. 1720. R. 1724. opraven slavní oltař.

Kostelníci na Solci: do r. 1691. Jatek Průšete, 1698. Jan Páleníte,
1717. Jan Česták, 1720. Jan Klabeš, 1744. Václ. Klabeš, 1770. Václav
Klabeš Radomický, 1779. Ant. Slavík, po něm rod Bezanů.

Snahy osvětové:

Starci se o ně v první řadě sbor učitelů se všemi místními spolky. Je to Mistři osvětová komise, Ochotnický spolek Havlíčků, Sbor dobrovolných hasičů, místní organizace republ. strany a Domovní, Sdružení studujících, nově zřízené (30. x.) Sdružení rodičů škol. dítěte, Dorost čl. červ. kříže, místní Kampaňka a kooperace se sousedních obcí. Velmi mnoho te činnosti osvětové pomáhá místní obecni knihovna společná s Malobratřicemi. Knihovna čítá 308 pěkně vázaných svazků a obec Solec na ni počně přispívá 160 Kč a podobně Malobratřice. Knihovníkem je řídící učitel Josef Zofsta, který měl v r. 1932. ještě tyto funkce: Jednatel Mistři osvětové komise, člen okres. osv. komise, člen okres. výboru org. republ. strany a Domovní, člen výboru okres. sdružení republ. škol., okresový důvěrník pro Solec a okolí republ. strany a Domovní, Jednatel místní organ. republ. strany a Domovní, člen předsed. místní Kampaňky, místopředsedou Čtenářsko hospod. Besedy, řídícím a místopředsedou ochotníků Havlíčků, místopředsedou obce Solec, předsedou finanční osobní komise v Solci a členem výboru rodičov. sdružení a kinematograf. referentem Solecu v Sněžmoště.

V Solci konány následující přednášky:

4. srpna přednášel říd. uč.	
p. Alois Šehr „Oblití syndikát“	28. října " " "
H. Klutek „Naše samostatnost“	4. pros. " řed. škol
L. Zofstová „Nadání dítěte“ (velmi krásně)	30. října " řed. uč.
J. Zofsta „Rodičov. sdružení“	

7. března a 28. října a při všech výročních oslavách přednášeli učitelé dítčím ve škole.

Na Bílou sobotu organizoval Dorost čl. červ. kříže se sborem dobrovol. hasičů, slavn. mírů čl. červ. kříže. 6. IV. uspořádána byla dětská slavnost při státní otcovni na slavení nársi s přednáškou ř. učitele, se zpěvy, básně a recitacemi, 16. V. konána byla Dětská besídka na oslavu máminů

7. března a 30. října pořádá se důstojná oslava ve škole. Nařídilo patřo od 10½ - 12 hod. poslouchají děti školky rozhlas a i jiný, tedy koliv je důležitě vysílání, dne 18. III. mluvil sám pan prezident dětem a několikrát ministr školství. Nařídí středy od 4½ - 5½ hod. mají děti možnost poslouchati Hašpárteova divadlo? Několikrát na rok s účastnily se děti dětsk. biograf. představení v Knežmostě a jednou v Hladově.

Spol dobrovol. hasičů s účastnil se hasič. sjezdu v Malobratřicích 12. černa, kde tenal i cvičení. Křitel jiný. Lutecis ověřil ohlasce jako dovozt hasičstev.

Odbor pro krajiny venkov. žen s účastnil se několika přednášek v Knežmostě a kursu vaření v Mn. Hladově.

Ohotníci schráli následující div. představení: 27. II. Franěte „Dobrotě pa-na profesora“ 20. II. Preisová „Jaru v Podzámečí“ 27. XI. Šolba „Staré křesky“ a 18. XII. Závět.

Schůzení studujících: 27. II. Neulauer „Sestánka“ 24. VII. Jirčíste „Lucerna v přírodě“ 7. VIII. Santner: „Když tvoje není doma...“ 25. XII. měli schráti „Obce“, ale pro onemocnění učitelů bylo provedení odloženo. 24. VII. uspořádali večí-keke na porlučenou.

19. černa schráli ochotníci se Sobotky operetku „Děčátka a krajiny“

11. polní koncert byly na Solecu krajody selstě jindy ohlusu Knežmost.

Přírodní divadlo: Velmi si dali záležeti studující na provedení Jirčíste.

Lucerna v přírodě dne 24. VII. Velmi dobře do hry zapadaly úlohy našich starých ochotníků, kteří vyprávěli a ověřili svoji pohotovost i uhlavenost. Děje se byla velmi krásná a náhledná. To stinaetě stní pracovali studenti neuvinně od časného rána do noci. Mezi všemi ostatními vynikal vytrvalostí ing. Va-clav Šmil. Bohužel v polebné představením stalo se do obětě a pselo formalu do 4 hod. Teprve ve 4 hod. se rozhodlo, že kus se schraje. Naštevra byla slabá, takže příjem nerystáčil na yolání. Částečně zlejšoni v proleatně nastalo po rožním věnoctku u Špině.